

DRUSTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

Za Silvestrov večer so prijale različne prireditve in zabave sledeča društva in organizacije:

Društvo Severna zvezda, št. 129 JSKJ v mestu Ely, Minn.; društvo sv. Cirila in Metoda, št. 15 JSKJ v Johnstownu, Pa.; društvo Bratska sloga, št. 149 JSKJ v Strabane, Pa.

Društva v Enumclawu, Wash.: Slovenski dom v Rock Springsu, Wyo.; Slovenski narodni dom na St. Clair Ave. v Clevelandu, O.; Dom slovenskih društev v Denverju, Colo.; Slovenski delavski dom v Sharonu, Pa.; Slovenski dom v Gowandi, N. J.

Občni zbor Slovenske Narodne Čitalnice v Clevelandu, O., se bo vršil v nedeljo 1. januarja popoldne v čitalniških prostorih S. N. Doma na St. Clair Ave. Pričetek ob dveh popoldne.

Letna seja Slovenskega doma v Pittsburghu, Pa., se bo vršila v nedeljo 1. januarja ob dveh popoldne v plesni dvorani Doma.

"Tri vaske svetnike" vprizori v nedeljo 1. januarja popoldne Dramski klub "Seča" v dvorani društva Postonjska jama v Strabane, Pa.

Za mestnega sodnika v Clevelandu, O., je bil imenovan znani slovenski odvetnik Frank J. Lausche. Imenoval ga je governer White na mesto, ki je bilo izpraznjeno, ko je bil sodnik A. H. Day izvoljen za sodnika Common Pleas sodišča. Mr. Lausche je star 37 let in je bil rojen v Clevelandu.

Kolikor je znano, so dosedaj Slovenci v Ameriki zavzemali malo sodniških mest. Pisec teh vrstic se spominja samo dveh pred Mr. Lauschetom. Eden je bil rojak Jože Ambrožič, ki je bil mirovni sodnik v Cantonburgu, Pa., drugi pa Mr. Zoretič, ki je bil mestni sodnik v Elyju, Minn.

Božičnica Slovenske šole S. N. Doma na St. Clair Ave. v Clevelandu, O., je zelo lepo uspela. Mladi učenci in učenke so se izborni izkazali v slovenskem petju, deklamacijah, čitanju in v prizoritvi ljubke otroške igre "Vrabcji". Učiteljici Mrs. Antoinette Simič in Mrs. Mary Ivanush zaslužita vse priznanje za njuno delo, ki kaže tako lepe uspehe. Pohvale za vztrajnost in veselje pri učenju slovenskega jezika pa so vredni tudi naši malčki.

Prav dobro so se izkazali tudi mladi slovenski muzikanti in triletni pevec Steblaj mlajši. Program je zaključil običajni Santa Claus, ki je razdelil darila med šolsko mladino in sokolski naraščaj. Poset prireditelje je bil prijeten tak kot drugo leto, to kljub slabim gospodarskim razmeram, kar kaže, da ima Slovenska mladinska šola S. N. Doma še vedno mnogo prijateljev.

Uredništvo je bilo sporočeno, da je tudi božičnica Slovenske mladinske šole v Slovenskem domu na Holmes Ave. v Clevelandu zelo dobro izpadla in da je bil poset prireditve prav voljen.

(Dalje na 2. strani)

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

POGAJANJA med zastopniki železničarskih unij in zastopniki železnic, ki so trajala devet dni in so se pretekli teden zaključila, so se končala z devetmesečnim premirjem. Za deset procentov znižane plače, ki so bile v veljavi eno leto, ostanejo v veljavi še devet mesecev, to je do 31. oktobra 1933. Po tem datumu stopijo avtomatično v veljavo stare plače, ako ne pride do takrat do kakega drugega sporazuma.

URAD DELAVSKE statistike v Washingtonu naznanja, da se je tokom meseca novembra nekoliko zvišalo zaposlenje samo v dveh panogah industrije, namreč v industriji trdega premoga in v rudnikih kovin. V vseh drugih panogah industrije skupaj vzeto se je zaposlenje v istem času znižalo za en odstotek.

LEGISLATURI države Ohio, ki se snidek zasedanja meseca januarja, bosta predložena dva, za delavstvo važna predloga, namreč predlog za starostno penzijo in predlog za brezposelnostno zavarovanje. Oba predloga imata dobre izgleda za sprejem.

ZVEZNI SENATOR Wagner iz New Yorka priporoča, da se poslovanje Rekonstrukcijske finančne korporacije izpremeni na način, ki bo v hitrejšem pomoci nezaposlenim delavcem širom dežele. Deset milijonov dolarjev naj bi se takoj dalo na razpolago različnim državam za odpravo brezposelnim, ki hodijo za delom iz kraja v kraj. Pospešilo naj bi se delo na javnih zgradbah in na projektih, ki se bodo sčasoma sami izplačali, kot pogozdovanje, odprava železniških križišč na cestah in izboljšanje razdrapanih stanovanjskih delov v velikih mestih.

POSLANSKA ZBORNICA zveznega kongresa je dne 21. decembra z 260 glasovi proti 165 sprejela predlog za legaliziranje 3.2 procentnega piva. Predlog določa \$5.00 davka na vsak sodček piva in \$1000 letne licence za pivovarne.

Zvezni senat bo o predlogu šele glasoval. Nevarnost obstaja, da bo predsednik Hoover po obeh zbornicah kongresa sprejeti predlog vetiral in da ne bo na razpolago potrebne dvetretjinske večine, da bi kongres preglasoval predsednikov veto. V tem slučaju bo moglo biti pivo legalizirano šele po 4. marcu.

PREDSEDNIK HOOVER in bodoči predsednik Roosevelt se nista mogla sporazumeti glede imenovanja komisije, ki bi proučevala problem evropskih dolgov, nakar je predsednik odpoštoval na desetdnevne božične počitnice v Florido, ne da bi se bilo glede omenjene zadeve kaj ukrenulo. Zdi se, da bo zadeva čakala nastopa nove administracije.

PRECEJ MOČAN POTRES so na večer 20. decembra čutili na vsem pacifičnem obrežju. Skopec potres ni napravil nikake, pač pa precej rezburjenja. Potres se je čutil v vzhodnji smeri vse do mesta Salt Lake City.

V WASHINGTONU se bavi-jo z načrtom prepovedi izvoza

(Dalje na 6. strani)

PO MOKRIH POTIH

Po prostranem Atlantiku je potovalo drobno pismo več kot dve leti predno je našlo naslovjenca. Prav za prav ni bilo naslovljeno na nikogar "in particular" in tudi brez znamke je bilo, zato ni zamere, če je bila pošta nekoliko počasna.

Poleti 1930 jo je pomosna ladja Cunard črte, Mauretania, samozavestno rezala od Evrope proti New Yorku. Od New Yorka je bila še oddaljena za en dan in eno noč vožnje, in potniki, ki so imeli v steklenicah še precej dobrot, katere so po zaslugi prohibicije prepovedane v Zedinjenih državah, so hoteli te prepovedane tekočine pravčasno uničiti. Prazne steklenice z vsemi mogočimi napisi so se dolgočasile vsepovsod po krovu Mauretanijske. Med potniki je bilo tudi več Slovencev, med njimi tudi Miss Pauline Vogrich iz Milwaukee, Wis., članica društva št. 82 JSKJ, ki se je vračala z obiska v Sloveniji.

Sosestra Vogrich je pobrala eno praznih steklenic ter vanjo vtaknila listek, na katerega je napisala datum, namreč 30. avgusta 1930, svoje ime in naslov in pripombo, da kdor bo dotično steklenico je nato dobro zamašila in zalučala v morje in pozabila nanjo.

Pred nekaj dnevi pa je Miss Vogrich dobila pismo iz mesta Nantucket, država Massachusetts. Pismo se v prostem prevodu glasi sledeče: "Cenjeni: — Kot ste želeli od najditelja, Vam pišem to pismo, s katerim Vam naznanim, da je bila Vaša v steklenici v morje vržena notica, datirana 30. avgusta 1930, najdena dne 29. novembra 1932 ob enajstih uri dopoldne. Steklenico sem pobral podpisani na rtu Eel, na skrajnem severovzhodnem obrežju otoka Nantucket, po severovzhodnem viharju. Notica je bila v čisto dobrem stanju, nič mokra, pač pa zvitva. Upam, da sem pravilno prečital naslov. Prosim, odgovorite, če prejmete to pismo." Podpisane je Walter Holmes, 40 W. Chester St., Nantucket, Mass.

Pismo je po nekateri zamudi vsled premenjenih uličnih imen in števil naslovjenko našlo pred nekaj dnevi na 626 South 5th St. v Milwaukee, Wis. Sivi "morski pismošoj" je pošiljko pošto oddal, dasi nekoliko pozno. Tega pa mu ni zametil, kajti sivemu očki Oceanu je tisočletje manj kot nam en dan.

IZRABA VODNE SILE

V Zedinjenih državah so deloma dogotovljeni, deloma še v začetkih štirje ogromni vodni projekti. To so znani Muscle Shoals jez na reki Tennessee, Hoover Dam na reki Colorado, jezovi na St. Lawrence reki in jezovi na reki Columbia. Zajezena vodna sila Muscle Shoals je bila prvotno namenjena za izdelavo dušika, ki je potrebna za izdelavo eksplozivnih snovi. Hoover jez na reki Colorado je namenjen za kontrolo povodnji, za irigacijo, za pridobivanje električne energije in za oskrbovanje z vodo večjega števila mest. Jezovi na St. Lawrence reki bodo proizvajali električno silo in obenem odprli Velika jezera za prekomorske parnike. Jezovi na reki Columbia bodo proizvajali električno silo, dajali vodo za irigacijo in pospeševali rečno plovbo. Ko bodo izgotovljeni vsi štirje ogromni vodni projekti, bodo predstavljali nad dva tisoč milijonov dolarjev vloženega kapitala.

VOJNI DOLGOVI

I. Dramatično in nenadno je vprašanje vojnih dolgov prišlo v ospredje, ko sta Angleška in Francija, glavni dolžnici Združenih držav, predložili zahtevo, da se plačila, ki zapadejo sredi decembra, ustavijo, dokler se ne preuredi ves sistem teh mednarodnih dolgov. Belgija in Čehoslovakija sledila sta z enako zahtevo. Predsednik Hoover in izvoljeni predsednik Roosevelt sta imela zgodovinski sestanek o tem vprašanju. Zahteva za odlaganje decemberskih plačil je bila odklonjena, al predsednik Hoover je pustil vrata odprta za nadaljna pregovarjanja in se izjavil za to, da kongres ustvari komisijo v svrhu pogajanja z dolžniki. Roosevelt se je izjavil, da soglasa s sedanjo politiko glede dolgov, ali da ne vidi potrebe za posebno agencijov svrhu nadaljnih pogovorov. Vojni dolgovi bodo brez dvoma eno izmed poglavitnih vprašanj v sedanjem kratkem zasedanju kongresa. Casopisi o njem debatirajo in ljudje tukaj in v inozemstvu se živahno zanimajo za to vprašanje.

Kaj so osnovna dejstva tega vprašanja? Kaki so argumenti onih, ki zagovarjajo revizijo ali izbris medzavezniških dolgov, in onih, ki se temu protivijo? Kratke pregled utegne razčistiti pojme.

(Dalje na 2. strani)

BOGATA DEŽELA

Republika Zedinjenih držav severoameriških spada po svojih naravnih bogastvih med prve dežele na svetu. Vseh važnejših rudnin ima dežela v obliki: železa, bakra, premoga, olja itd. Skladi in rezervoarji teh rudnin so tako ogromni, da bodo zadoštovali še za stoletja, če se bodo izrabljali kot sedaj.

Obširne planjave srednjega zapada pridelajo toliko pšenice in drugih žit, da zaloge mnogokratno presegajo vso domačo porabo. Po zapadu se paseje velike črede ovac, goveje živine in prešičev, da več kot krijejo vse potrebe prebivalstva za meso, volno in kožo. V deželi se prideluje ogromne množine sadja, vse od malin na severu, do grozdja, oranž in dateljev na jugu. Na skrajnem jugu se pridelava celo nekaj banan, dasi je to sadje že tropske vrste. Silne množine se pridelava tudi bombaža.

Dežela ima tudi drage kovine, kot sta zlato in srebro, ima mnogo naravnega plina, ogromne vodne sile za proizvodnjo električne energije: ima celo skoro monopol na dragoceni helijev plin, ki se rabi za napolnjenje zračnih ladij.

Mnogo je še rodovitnih krajev, ki niso obdelovani in izkoriščani, ker pač dozdaj tega še ni bilo treba. Republika vključuje 48 držav različnih velikosti; nekatere so prilično male, druge obsežnejše in nekatere zelo obširne. Sama država Texas na primer je večja, kot je bila predvojna Nemčija. Država Californija je večja kot je Italija ali Anglija in neprimerno bolj rodovitna, pa ima kljub temu komaj okoli pet milijonov prebivalcev; ako bi jo intenzivno obdelali, bi morda lahko preživljala desetkrat toliko ljudi.

Zedinjene države imajo izborne znanstvene institucije, opremljene z najboljšimi pripomočki in veliko število znanstvenikov, inženirjev, mehanikov, iznajditeljev itd. Zveze med posameznimi deli ogromne dežele so mnogotere in prvovrstne. Ocean na obeh straneh, Velika jezera v sredini dežele, plovne reke, ogromno železniško omrežje, krasne tlakovane ceste, vse to nudi najboljše transportacijske pogoje. Pri tem se je zadnja leta še zrakovplovna služba silno razvila.

Vpričo vsega tega bogastva in vseh mogočih pogojev za udobno in srečno življenje prebivalstva trpi revščino in pomanjkanje. Izprememba sistema, ki bo omogočila uživanje vseh teh bogastev širokim slojem prebivalstva, bo največji uspeh moderne časa, pa naj pride od katerkoli strani.

PRODUKCIJA ZLATA

Cripple Creek okrožje v Coloradoju je zopet oživele, kar so omogočili boljši stroji in sploh boljše metode za pridobivanje zlata iz rude. Bogata ležišča dobre rude so bila v tistih krajih izčrpana že pred leti, z novimi stroji pa se izplača pridobivanje zlata tudi iz manj vredne rude. Pridobivanje se po novih metodah izplača, če vsebuje ruda le za \$7.38 zlata na tono. Včasih se za tako rudo ni nihče zmenil, ker se pridobivanje ni izplačalo. V avgustu leta 1932 se je v Cripple Creek okrožju pridobilo za \$216,700 zlata: v prvih osmih mesecih leta 1932 se je v istem okrožju pridobilo za več kot poldrugi milijon dolarjev zlata. Naselbine, ki so bile več kot eno desetletje skoro zapuščene, so zopet oživele.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

V Beogradu se je dne 18. decembra otvorila letna konferenca Male antante. Udeležili so se je češkoslovaški zunanji minister dr. Edvard Beneš, rumunski zunanji minister Nikolaj Titulescu in jugoslovanski zunanji minister Boško Jevtič. Uradno je bilo objavljeno, da se bo na konferenci razpravljalo o razorožitvi. Rumunski zunanji minister Titulescu je dejal častnikarskim poročevalcem, da konferenca ni naperjena proti nobeni državi. Kljub temu so se razširile govornice, da bo konferenca razpravljala o "italijanski nevarnosti."

Na kongresu delavskih zbornic v Jugoslaviji, ki se je vršil začetkom tega meseca, je generalni tajnik dr. Topalović poročal, da je v Jugoslaviji okrog 200,000 brezposelnih delavcev. K temu je treba še prišteti 200,000 delavskih družin.

(Dalje na 2. strani)

VSAK PO SVOJE

Zadnji dnevi jeseni so se odlikovali s strupenim mrazom in precejšno porcijo snega; prvi zimski dnevi po koledarju so bili pa čisto pomladni. Vse po svetu gre narobe, ga pa še vreme lomi po svoje.

Rumunski prestolonaslednik Mike si je oni dan namenoma svoj lasten nos odbil s kladivom. Prav za prav je odbiti nos pripadal kipu prestolonaslednika, ki ga umetnik menda ni bil pravilno obtesal. To še ni tako hudo, hušje bo, kadar bo rumunskemu ljudstvu dovolj kraljevskega špasa, pa bo zbito krono z glave sedanjemu monarhu in pometalo vse kraljevske kipe in slike na smetišče.

Generalni poštar Brown je imel do zadnjega časa samo en uradni avtomobil, pa je nedavno naročil še enega, ki ima višjo streho, da mu visokega uradnega cilindra ne bo tlačila preveč na ušesa. Nekateri menijo, da bi bil pač lahko počakal do 4. marca, po katerem dnevu mu ne bo treba več rabiti uradnega avtomobila; po mojem mnenju je pa prav: bo vsaj ena garaža v deželi, v kateri bosta obljubljeni dva avtomobila.

"Za ljudi, katerim je "kikanje" najljubši šport in takorekoč življenjska naloga, so današnji časi naravnost idealni. Vzrok za "kikanje" jim zdaj ni treba iskati s povečalnim steklom.

Odbor, ki ima v oskrbi afere ameriških Indijancev, namerava predložiti zveznemu kongresu načrt, po katerem bi se mogli Indijanci sami vzdrževati. Ko bo to izvršeno, se morda kongres spomni tudi svojih belih volilcev.

Predsednik komisije za industrijalno okrevanje je te dni izrekel veliko modrost, namreč, da bo konec depresije, ko bodo začeli ljudje zopet kupovati. Treba je že velike glave, da kaj takega pogruntata. Mi, ki nismo tako učeni, bi kvečjemu lahko dodali, da bodo ljudje začeli kupovati, ko bodo imeli denar, denar bodo imeli, kadar ga bodo zaslužili in zaslužili ga bodo, kadar bodo delali. Vse to se bo izvršilo čisto preprosto in enostavno, "kadar" se bo!

V tolažbo tistim, katerim je šla ostra zima zadnjih tednov v nos, na živce in še kam drugam, bodi povedano, da čez tisoč let ne bo v naših krajih več zime in zimskih viharjev. Zadnja ledna doba gre proti koncu in čez tisoč let je bo zmanjkalo. Tako vsaj trdi tehnološki profesor dr. Wilson. Torej, fantje, le korajžje: prvih tisoč let je najhujše!

Neka ženska organizacija, ki se bori za ohranitev prohibicije, trdi, da ljudje ne bodo prenesli štiriprocentnega legalnega piva. Punce naj bodo brez skrbi. Pivci, ki so prenesli mušaj in slične produkte prohibicije, so tako utrjeni, da tudi pri požirku hudičevega olja več ne pomežiknejo.

V Chicagu je nedavno umrla neka ženska, ki je v oporoki zapustila \$20,000 za vzdrževanje svojega psa in mačke. Ko se bosta osirotela pes in mačka naveličala vsega dobrega in bosta odšla v pasja, odnosno mačja večje.

(Dalje na 2. strani)

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN
of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.2 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. VIII. NO. 52

Leto od lepše strani

Proti koncu leta imamo navado se ozreti nazaj in pretriniti dogodke in doživljanje dvanajstmesečnega razdobja. Za večino prebivalstva te in drugih dežel leto, ki se nagiblje k zatonu, ni bilo tako, da bi ga bilo vredno z zlatimi črkami zapisati v zgodovino. Grenke kupe nepovoljnih razmer smo bili tudi ameriški Slovenci deležni v več kot proporni meri, kar nam je vsem dobro znano.

Vse to pa je bilo tekoma leta že tolikokrat povedano in poudarjeno, da smo že vsi naveličani in bi že radi izpremembe želeli enkrat slišati nekaj drugega. Naj bi že bilo, če bi pritožbe kaj koristile in pomagale, toda nele da ne pomagajo, še bolj kisle in nezadovoljne nas napravijo. Zato skušajmo pogledati poslavljajoče se leto od lepše strani.

Ako smo bili tekoma leta zdravi, pomeni že to samo na sebi veliko srečo in dobroto. Ako nam ni bilo treba trpeti resničnega pomanjkanja, čeprav smo se morda morali odreči kakšni privajeni udobnosti, smo do gotove mere lahko zadovoljni. Ako smo za silo mogli pokrivati naše obveznosti, lahko v teh časih smatramo že za precejšen uspeh.

V deželi, v kateri bivamo, letošnje leto ni bilo epidemij in večjih elementarnih nesreč. Dežela ni zapletena v vojno, da bi živeli v strahu; kdaj pokličejo katerega izmed naših dragih pod orožje. Splošno se poudarja in priznava, da je zdravstveno stanje v deželi nenavadno dobro, kar dokazuje manj boleznih in manj umrljivosti. To morda izhaja iz tega, ker ljudje v splošnem manj delajo in zato manj trpijo in se manj izpostavljajo nevarnostim obolenosti in nesreč; morda deloma tudi vsled tega, ker so ljudje primorani biti bolj zmerni pri jedi, pijači in takozvanih zabavah.

Izredne gospodarske razmere v deželi so prisilile zvezno postavodajo in postavodaje posameznih držav k sprejemu zakonov, ki pomenijo velike pridobitve v smeri splošnega izboljšanja družabnega sistema in posebej pridobitve za delavske sloje. Delovanje raznih postavodaj v tej smeri pa še ni zaključeno. V takozvanih normalnih razmerah bi take izboljšave še dolgo ne prišle na vrsto. Res je to šele dober začetek, toda pred vsakim popolnim uspehom mora biti začetek.

Za srečne se lahko štejemo vsi, ki imamo dobre, odkritosrdne, zanesljive in nesebične prijatelje. Menda ni nikogar, ki bi ne imel nobenega prijatelja; ako je kdo, je v resnici pomilovanja vreden. Resni časi, kot so današnji, tudi mnogokrat pokažejo prave prijatelje in takozvane prijatelje v pravi luči, da vidimo, kje je zrno in kje je pleva.

Gospodarska kriza, v kateri se nahajamo, je tudi zelo tesno medsebojno zblížala članstvo J. S. K. Jednote. Mnogo bolj se čutimo med seboj brate in sestre kot kdaj poprej. S kakšno poživljajnostjo ukrepajo člani na društvenih sejah kako pomagati sobratom in sestrkam, ki sami ne zmorejo asesmenta, da se jih obdrži v organizaciji! Tudi zadnja konvencija JSKJ je storila vse, kar je bilo v danih razmerah mogoče, da se ohrani članstvo v Jednoti. Gotovo je, da bi bila šla konvencija glede pomoči potrebnim članom še mnogo dalje, če bi to dovoljevale finance in državne postavode.

Urednik lahko na tem mestu s priznanjem in hvaležnostjo konstatira, da od strani društvenih uradnikov in članstva v splošnem ni bil nikdar deležen večje bratske in prijateljske naklonjenosti kot v tem letu. Medsebojni odnosi med urednikom na eni strani in med društvenimi uradniki in člani na drugi strani so bili vedno dobri in prijazni, toda nikdar niso bili boljši kot so v teh časih. Skoro iz vsakega dopisa ali poročila se to zrcali, bodisi v prisrčni vljudnosti, bodisi v bratski in sestriški zaupljivosti, bodisi v pripisanih prijateljskih pripombah in pozdravih. Prav take odkritosrdne naklonjenosti je bil deležen od letošnje 14. konvencije. Kako je urednik hvaležen za vse take in slične izraze naklonjenosti, pa bili tudi najmanjši, je nemogoče povedati, bodisi z živo ali tiskano besedo. In kako zelo mu to olajša najbolj mučno in utrudljivo delo in kako zelo mu zmanjša vse neprilike, ki se pač od časa do časa pojavijo pri vsakem poslu, ni mogoče videti v besedah izraziti. Če bi nič drugega ne bilo, smelo bi se to prominentno zapisati na solčno stran letošnjega leta.

Brate in sestre, s to številko zaključuje Nova Doba osmo leto svojega obstanka, urednik pa osmo leto njenega urejevanja. Ako vam je list ugajal, ohranite vašo naklonjenost listu in organizaciji, katero reprezentira, tudi v bodoče. Ako sodite, da bi list potreboval v kakem oziru izboljšave, pošljite sugestije in urednik jih bo skušal po možnosti vpoštevati. Več oči več vidi in več glav več ve. Urednik iskreno želi in se je v mejah razmer pripravil truditi do skrajnosti, da bo Nova Doba v prvih vrstah med glasilih naših organizacij. To se tudi spodobi, saj smo vsi skupaj prepričani, da pod božjim solncem ni boljše podpornice organizacije kot je naša J. S. K. Jednota.

NAZNANILA IZ GLAVNEGA URADA JSKJ

POLNOLETNIM DEDIČEM UMRLIH ČLANOV J. S. K. J. V NAZNANILLO

Po 1. januarju 1933 ne bo Jugoslovska Katoliška Jednota plačevala več nobenih obresti na neizplačane posmrtnine ali deleže posmrtnin, ki jih imajo dobiti za umrlimi člani njih POLNOLETNI dediči ali koristniki.

Na neizplačane posmrtnine ali deleže posmrtnin, ki jih imajo prejeti NEDOLETNI dediči ali koristniki bo pa Jednota po 1. januarju 1933 plačevala samo EN Odstotek (1%) obresti letno, in sicer za toliko časa, dokler taki dediči ali koristniki ne dosežejo polnoletnosti.

Krajevni tajniki so naprošeni, da to naznanilo prečitajo na društvenih sejah.

KOLEDARJEV ZA LETO 1933 NIMAMO

Na mnogoštevilna vprašanja, ki v poznejšem času prihajajo v glavni urad, odgovorjam, da naša Jednota letos ni izdala nobenih stenskih koledarjev za leto 1933. Vsled obstoječih ekonomskih razmer jih glavni odbor meseca januarja 1932 ni hotel na svojo lastno odgovornost naročiti in je prepustil te stvar 14. konvenciji, kjer je bilo sklenjeno, da se naročilo koledarjev za leto 1933 iz istega vzroka opusti.

SE NEKAJ O NAČRTU "AA"

Na karticah, katere smo razposlali na krajevna društva glede rezervnih kreditov, katere bomo dovolili članom, ki bodo spremenili zavarovalnino iz načrta "A" v načrt "AA", je tudi zapisano, koliko bi član plačeval v POSMRTNINSKI sklad, če bi zavarovalnino spremenil v načrt "AA". Nekateri tajniki so prezrli pravi pomen besede POSMRTNINSKI in so mnenja, da pokriva vsota novega asesmenta, ki je označena na kartici, tudi ostale asesmente. Naj bo na tem mestu izrecno povedano, da pokriva vsota na kartici SAMO POSMRTNINSKI ASESMENT in je treba k tej vsoti še pristeti asesmente za bolniški in odškodninski sklad, za stroškovni sklad, za onemogli sklad in za sportni sklad.

NOV RAZRED ZA BOLNIŠKO PODPORO

Z dnem 1. januarja 1933 naprej se bodo člani zamogli zavarovati tudi za 50 centov dnevne bolniške podpore. Ako želi član izmed članov, ki še ni zavarovan proti boleznih in nezgodni pristopiti v ta razred, naj se javi pri društvenem tajniku, kjer prejme predpisano formo aplikacije (rumeno), s katero ima iti najprej k zdravniku, in katero za tem izroči društvenemu tajniku v svrhu nadaljnega poslovanja. Članom, ki bi želeli znižati zavarovalnino proti boleznih iz enega dolarja dnevno na 50 centov dnevno, seveda ni treba iti k zdravnikom, ampak zadostuje, če izpolnijo in podpisajo za to predpisano listino. Mesečni asesment za te vrste zavarovalnino bo znašal 40 centov in k temu je treba pristeti še 10 centov za poškodninski in odškodninski sklad, ako se želi član zavarovati tudi proti poškodbam in za odškodnine.

VSE LISTINE MORAJO BITI LASTNOROČNO PODPISANE

V glavnem uradu smo imeli v preteklem številne slučaje, kjer listine niso bile lastnoročno podpisane od člana ali članice. Zgodilo se je, da je prošnja za spremembo dediča podpisala žena namesto moža, mož namesto žene, hčerka ali sin namesto matere ali očeta in celo društveni tajnik namesto člana. Najvažnejši čin pri vseh takih spremembah je podpis člana. Na vsak način je potrebno, da član ali članica vsako listino lastnoročno podpiše. Če ne zna pisati, naj podpiše njegovo ali njeno ime kaka druga ODRASLA oseba, član ali članica naj pa napravi med krstnim imenom in priimkom svoj križ. Takoj pod imenom takega člana ali članice naj pa podpiše svoje ime oseba, ki je podpisala ime člana ali članice in pred katero je član napravil svoj križ. Pravilno podkrižano ime je to-le:

njegov

John X Kočevar
križ

Priče: po meni Joseph Pogačar, priča.

John Balkovec,
John Lamuth.

Kjer član ali članica ne zna podpisati svojega imena, je vedno dobro, ako podpiše še dve drugi pričci poleg onega, ki je podpisal članovo ime, dasiravno zadostuje tudi samo še ena nadaljna priča. Opozarjamo krajevne tajnike že sedaj, da ne bomo vpoštevali nobene prošnje, bodisi za eno ali drugo stvar, če ne bo listina lastnoročno podpisana ali podkrižana na gornji način. Mi vsako listino, ki pride v glavni urad, primerjamo s podpisom na prošnji za sprejem, in če se podpis razlikujejo, gre prošnja enostavno nazaj. Na to bo treba posebno paziti, kadar bodo pričeli člani vlagati prošnje za spremembo zavarovalnine v nov načrt in kadar bodo pošiljali prošnje za posojila.

Z bratskim pozdravom,

ANTON ZBASNIK,
glavni tajnik JSKJ.

IZ URADA PREDSEDNIKA GL. POROTNEGA ODBORA

Ker je bil glavnemu tajniku odklonjeni bond zopet pripoznan od Maryland Surety Company in ker je večina glavnega odbora prišla do zaključka, da želi slišati zagovor glavnega tajnika, se cela afera preloži na januarsko sejo glavnega odbora.

JOSEPH PLAUTZ,
predsednik glavnega porotnega odbora JSKJ.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje iz 1. strani)

Podan nam je zopet nov dokaz, da kvaliteta teh domačih izdelkov ne samo doseže inozemsko, temveč jo celo še presega. Slovenska mesna industrija še ni prišla do popolnega razmahaja; so pa podani vsi predpogoji za to in ima gotovo še lepo bodočnost, v korist posameznikom in vsemu slovenskemu gospodarstvu.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje iz 1. strani)
na lovišča, se bodo obrestni zapuščine nakažovale organizaciji proti trpinčenju živali in pasjemu zavetišču. Šele prav na koncu se je dama v oporoki spomnila doma osirotelih in pohabljenih otrok. Milijoni lačnih in potrebnih, ki so to čitali, so si želeli mačje oziroma pasje sreče.

Lepo je, če ima človek prijatelje, in lepo je, če mu ti prijatelji povedo, da ga imajo radi, toda ne razumem, zakaj morajo take lepe izjave čakati do kakšnega gotovega datuma. In tudi to ne vem, kakšna zasluga je v tem, če človek dočaka svoj toliki-in-toliki rojstni dan.

Vsekakor pa je pametnejše povedati človeku, kar lepega in dobrega vemo ali mislimo o njem, v življenju, kot potem. Radi mene so lahko na gomili zgolj koprive, pelin in trnje: dajte mi cvetja in petja v življenju!

Ako bi bila tista steklenica, katero je sestra Vogrich pred dvema leti vrgla v morje z Mauritanije, napolnjena z dobro rakijo, namesto z zrakom, bi se ji bil Mr. Holmes v državi Massachusetts, ki jo je nedavno našel, nedvomno še vse lepše zahvalil kot se ji je. Vsebinska bi bila kot nalašč za vesele božične in novoletne praznike. Če drugič vrže kaj takega v morje, naj pove; pojdem čakati na obrežje.

Predsednik Hoover je odšel na božične počitnice v solčno Florido. Nam, ki si izleta na gorki jug ne moremo privoščiti, je dobra usoda prinesla kočček Californije prav semkaj na obrežje Erie jezera. Ko sem se na božični dan izprehajal po parku, me je optimistično cveteči regat spominjal zlatega californijskega maka v Dolini Lun, goriki solčni žarki in nagajivi vetrčki pa razposajenega aprila.

Tekoče leto krevsa proti svojemu zaslužnemu koncu in bliža se nam novo leto, o katerem vsi upamo, da nam bo prijaznejše kot staro. Toda četudi bo imelo manire starega leta, bo v novem letu manj vsega, kar imenujemo slabo, ker bo novo leto en dan krajše od letošnjega.

V kratkem bo konec tega leta in še prej bo konec te kolone — za letos. Velike škode in izgube ne bo, niti joka in žalovanja za enim ali drugim. Ne domišljaj si, da je ta kolona tekoma leta zadovoljila vse ali vsaj večino čitateljev, saj dostikrat niti mene samega ni. Toda če je vsaj tu in tam razjasnila kak obraz, raziskrila kako oko in pričarala na kaka lepa usta belordeči cvet nasmeha (vsaka usta so lepa v nasmehu), je bil njen namen dosežen. Prav za prav je to uspeh, kot ga ni dosegla niti Liga narodov.

VOJNI DOLGOVI

(Nadaljevanje iz 1. strani)
let. (Zgornja dolžna glavnica je bila izračunjena ob sklepu dogovora). Obresti za Francijo so bile določene le na 1.6 odstotno in za Italijo na 0.5 odstotno. Vsega skupaj so dolžne države se obvezale plačati v ime glavnice in obresti \$22,188,000,000, kar bi bilo po dva dolarja za vsak posojeni dolar. Ako vzamemo v obzir plačilno dobo 62 let, to je manj kot polovica toliko, kolikor bi dolžniki morali plačati ob običajnih obrestnih merah.

Koliko so dolžne države že plačale? Vsega skupaj so dosegle plačale \$2,628,000,000, in od tega so angleška plačila sama znašala \$1,912,000,000.

Ob tej priliki bo zanimalo naš čitatelje, kako je bil dolg Jugoslavije napram Združenim državam fundiran. Jugoslavija (oziroma prejšnja Srbija) izposodila si je pred premirjem 10 milijonov in po premirju 42 milijonov. Skupni dolg Jugoslavije je napram vladi Združenih držav je torej 52 milijonov. Obresti so bile dogovorjene na 1%. Dosedaj je Jugoslavija povrnila 2 miliona. Pri tej priliki naj ome-

V Chicagu je pretekli teden umrla za pljučnico Amalija Cainkar, druga žena Vincenta Cainkarja, predsednika SNPJ. Bila je nemškega pokolenja, rojena v St. Louisu, Mo., in stara

Jugoslovska

Ustanovljena 1. 1898

Kat. Jednota

Inkorporirana 1. 1901

GLAVNI URAD V ELY, MINN.

Glavni odborniki:

Predsednik: PAUL BARTEL, 339 North Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Podpredsednika: ROSE SVETICH, Box 1395, Ely, Minn.
Tajnik: ANTON ZBASNIK, Ely, Minn.
Blagajnik: LOUIS CHAMPA, 416 East Camp St., Ely, Minn.

Vrhovni sodravniki:

DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St. N. E., Pittsburg, Pa.

Nadzorni odbor:

Predsednik: RUDOLF PERDAN, 933 E. 185th St., Cleveland, O.
1. nadzornik: JOHN MOVERN, 412-12th Ave., E., Duluth, Minn.
2. nadzornik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33d St., Lorain, O.
3. nadzornik: JOHN BALKOVEC, 5400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
4. nadzornik: WILLIAM B. LAURICH, 1900 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Porotni odbor:

Predsednik: JOSEPH PLAUTZ, 432-7th St., Calumet, Mich.
1. porotnik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.
2. porotnik: ANTON OKOLISH, 1078 Liberty Ave., Barberton, O.

Jednotino uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Urednik in upravnik: A. J. TERBOVEC

Vse stvari tikačaje se uradnih zadev kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika. Vse pritožbe naj se pošilja na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov in bolniška sprave naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.

Dopis, društvena naznanila, oglas, naročnina nečlanov in izpremembe naslovov, naj se pošiljajo na: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Jugoslovska Katoliška Jednota se priporoča vsem Jugoslovanom za obilen pristop. Kdor želi postati član te organizacije, naj se zlasti tajniku bližnjega društva JSKJ. Za ustanovitev novih društev se pa obrnite na glavnega tajnika. Novo društvo se lahko ustanovi z ommali člani ali članicami.

46 let. Bolna je bila le tri dni.

Umrlj so: Louis Novak v Chicagu, star 47 let, doma iz Velikih Lipjan pri Turaku. V Ameriki je bival 23 let. Zapuščata tu soprogo, enega sina, tri pastorko in enega brata, v starem kraju pa mater in brata.

Veronika Komljanec v Gurrardu, O., stara 31 let, doma iz Zubič pri Ilirski Bistrici. Podlegla je posledicam poškodb, ki jih je dobila, ko jo je zadel avtomobil. Njeno deklino ime je bilo Ujan.

Jennie Ravnobrib v Waukeganu, Ill., stara 47 let, doma iz Šrance pri Vrhniki.

Ferdinand Ojsteršek v Reitz-u, Pa., star 64 let, doma od Celja.

Joseph Šerik v Nanticoke, Pa., doma iz Višnje gore; bil je ubit v premogovniku.

Frank Hočevar v Chicagu, star 40 let, doma iz Studenca pri Ljubljani.

Leopold Majerle v Ely, Minn., star 52 let, doma iz Vojne vasi pri Crnomlju.

John Krajc v Aurori, Ill., star 13 let. Zadel ga je avtomobil in je poškodbam podlegel; pri tej nezgodi je bil poškodovan tudi njegov devetletni bratec, ki pa bo okreval.

Društvo Bratska sloga, št. 149 JSKJ v Strabane, Pa., prirediteljsko veselicu na večer 31. decembra. Veselica se bo vršila v Podbojevih prostorih.

VOJNI DOLGOVI

(Nadaljevanje iz 1. strani)
let. (Zgornja dolžna glavnica je bila izračunjena ob sklepu dogovora). Obresti za Francijo so bile določene le na 1.6 odstotno in za Italijo na 0.5 odstotno. Vsega skupaj so dolžne države se obvezale plačati v ime glavnice in obresti \$22,188,000,000, kar bi bilo po dva dolarja za vsak posojeni dolar. Ako vzamemo v obzir plačilno dobo 62 let, to je manj kot polovica toliko, kolikor bi dolžniki morali plačati ob običajnih obrestnih merah.

Koliko so dolžne države že plačale? Vsega skupaj so dosegle plačale \$2,628,000,000, in od tega so angleška plačila sama znašala \$1,912,000,000.

Ob tej priliki bo zanimalo naš čitatelje, kako je bil dolg Jugoslavije napram Združenim državam fundiran. Jugoslavija (oziroma prejšnja Srbija) izposodila si je pred premirjem 10 milijonov in po premirju 42 milijonov. Skupni dolg Jugoslavije je napram vladi Združenih držav je torej 52 milijonov. Obresti so bile dogovorjene na 1%. Dosedaj je Jugoslavija povrnila 2 miliona. Pri tej priliki naj ome-

nimo, da mora Poljska za 180 dolžnih milijonov plačevati 3.3%. Čehoslovakija za 92 milijonov in Rumunska za 38 milijonov ravno ista obrestno mero.

Kako so bile razne države v stanu plačati ono, kar so dosedaj plačale in kar razmeroma ni mnogo? Poglavitni vir so bile nemške reparacije, dokler ni meseca junija tekočega leta Lausanska konferenca znižala letna plačila Nemčije na maksimalnih 386 milijonov na nič za prihodnja tri leta, dočim kasneje naj bodo približno 43 milijonov na leto. Po tem planu so države, ki dolgujejo Združenim državam žrtvovala največji del reparacij, ki so jim pomagale plačevati Združene države. Tekom prvih let po premirju so zavezniške vlade plačevale obresti ameriških posojil s pomočjo novih posojil iz Amerike. Vsled tega je ameriška vlada leta 1919 proglasila moratorij za vsa obrestna plačila za dobo treh let.

Ko je ta moratorij iztekel, je Angleška sama zopet začela plačevati. Kasneje, ko so bili dolgovi fundirani (poravnani), so tudi drugi dolžniki začeli plačevati. Denar je večinoma prihajal iz nemških reparacij in denar za nemške reparacije je bil v glavnem izposojen iz Amerike. Začetkom leta 1931 so Združene države prenehale posojevati Nemčiji, da se stori konec temu nagromadenju dolgov. Ali to je imelo za posledico polom vsega sistema dolgov. Nemčija je izjavila, da ne more plačati. Angleška banka je ustavila zlata plačila in druge države so sledile z omejitvami mednarodnih zlatih operacij.

Ta polom je provzročil "Hooverjev moratorij" za inozemske dolgove — rok enega leta, tekoma katerega so se ustavila vsa mednarodna plačila dolgov in reparacij.

Ta moratorij se sedaj bliža h koncu. In tako smo prišli do sedanje situacije. Znižanje dolgov ali njih popolni izbris je postal pereče vprašanje. Kakor bomo videli iz bodočega članka, imamo mogočne argumente za in proti. Kaj bo odločitev v eni ali drugi smeri, isto bo zgodovinske važnosti in imela velikanski vpliv na razvoj svetovne krize.

FLIS.

ŠTEVILO PREBIVALSTVA

Število prebivalstva v Združenih državah je 1. aprila 1930 znašalo 122,775,046 oseb. Eksperti so izračunali, da je število prebivalstva od takrat naraslo, da presega 125,000,000. Štorklje so zaposlene tudi tekoma gospodarske krize.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Current Thought.

1932 -- GOOD RIDDANCE

Passing of year 1932 is hardly to be regretted from the viewpoint of the working class, as opportunities for livelihood have been diminished this year, the fourth and the most acute so far in the present economic depression.

Where luxuries were enjoyed in years gone by, today finds many depriving themselves of absolute life essentials. Not only has the family car been dispensed with, but also much needed new overcoats, suits, dresses and shoes. Year 1932 witnessed many families moving into cheaper quarters, many young couples breaking house to live with relatives, many men and women becoming utterly dependent upon charities, many young men and women going on the "bum" because of lack of employment.

And the reported fifteen million people out of work can say of the year 1932: "Goodby, and we hope we never see the like of you again."

Jan. 1, 1933, begins a new year, and with it new hopes of a new nation. Hope in the living human being is never given up. That if there was a depression! Once the wheels of the nation get into motion again every able-bodied person will be amply satisfied. Not as much as each would wish, but enough to get by.

It is always darkest before dawn. Who knows but that today, while we are looking back upon the misfortunes and hardships undergone in the past year, will be but a faint memory a year from today. This world of ours has weathered other international crises, and it will withstand the present one.

Each succeeding generation realizes more fully the need of wider distribution of wealth. History shows us that money concentrated in few hands is a distinct disadvantage to both the people that have it and those without it. And such economic reversals as we are experiencing now bring out this point stronger than all books written on equal distribution of wealth. Utopia, that perfect dream of idealists, may become a reality. Many people today disappointed at economic conditions cannot help but realize the never failing fraternal benefit organizations. Our South Slavonic Catholic Union always protects its members against sickness, accident, disability, and when death makes a victim of one of its members, benefits are paid to dependents.

Hence, let us keep in mind the continuous advantages enjoyed by the members.

Beginning with the new year members should renew the efforts exerted for the benefit of the local lodge in the past. Where a lodge has shown a tendency to become just another club the administrative body should assume the leadership for renewed life and activities.

Let's start the new year with an optimistic attitude in the lodge. The local branch can become the lively center of interest in a community, if the members will it. It can also become the lifeless, if the members fail to instill vigor and vitality.

The lodge is what the members make it.

RESOLUTIONS!

Springdale, Pa.—Probably your 1933 resolutions by this time have been compiled, inspected, and approved; but they are incomplete if lacking the few I have to mention. In fact, they are more appropriate to head your list of resolutions than any others. In just a few days you may have the opportunity to put them in practice, so be sure to enter them in your list now. Have them read as follows:

Resolved: That I attend all future lodge meetings, unless showing good cause for non-attendance.

Resolved: That dues be paid on or before due date.

Resolved: That lodge officials receive my earnest co-operation and support.

There may be a few others governing the progress of the Union that you may add yourself, but it is the above mentioned resolutions that may either brighten or darken the prospects for a successful year, for each individual lodge; depending on how they are treated.

For obvious reasons, the majority of the resolutions adopted each year are broken before a quarter of the current year has passed. Herein lies the lack of will-power in the guilty party. Let it not be said that any member in our Union lacks the will-power to carry out such simple resolutions as given above. The last is especially important. Just recently each lodge has held elections for such officers as needed during the coming year. Some have retained the old, and some have made minor changes; but those chosen are soon to be entrusted with full responsibility of their respective lodges. You have selected them because of the faith you have in them; but faith alone will get them nowhere. It is your support and full co-operation that they need, so start the New Year right by carrying out the resolutions to the full extent. I need not remark on the first two, as they are self-explanatory and one can readily see the need of both. If each and every one adopts and fulfills the said resolutions, I needn't hesitate to say that their respective lodges are facing a brilliant future for the coming year.

In conclusion may I extend to each and every one my most hearty wishes for a prosperous New Year.

Frank Progar,
No. 203, SSCU.

LIGHTNING

Thunder and lightning are more frequent in summer than in winter because electrical storms are generated by sudden changes in atmospheric

temperature. Since the upper atmosphere is always cold such temperature changes are less frequent in winter when the temperature near the earth is cold.

Happy New Year

We sincerely wish the members a Happy New Year.

In looking back over the year 1932, we see a lot of happiness here, and a lot of sorrow there, luxuries in one section and deprivation in another.

Year 1932 has seen a few of our members pass into the far beyond. Some of these members were endowed with initiative, stamina, and a valiant spirit that just would not be discouraged.

Let us be guided by their precedent—the will to forge ahead in spite of all obstacles.

Year 1933 is just around the corner. To mention a prosperous new year might reflect mockery in the eyes of many members who have barely managed to exist.

But we can look forward to the year 1933 with added determination that our Union will forge ahead, if the members will it.

And when we say "Happy New Year," we also mean "May it Bring You Joy and Encouragement."

EDITORS.

What Is Your Plan?

Cleveland, O.—The essential factor in every worthy undertaking has always been enthusiasm. But that does not include all. A thorough understanding of every point relating to the work that you are to tackle. A carefully outlined plan should be drawn up in advance, just as surely as the architect draws his plans for the building before active work begins. A goal should be set and when that has been done every effort should be thrown into play in order that the goal may become a realization.

It requires initiative to put a project into action, and accomplish results, but initiative is a quality that can be developed. Very few are born with it and most of us develop it as we are put to the test. Let none remain inactive because of lack of initiative. If you do not already possess it, make it your duty to create initiative now.

Be so determined in your purpose that nothing can hinder your plan. An enthusiastic and determined worker will do more in the face of severe opposition than the hesitating and disinterested worker, even though he is surrounded by favorable conditions.

G. W. members, bring your plans or what have you to the executive board, they'll outline your plan and then with "initiative" plus the members' co-operation, your plans or what have you will be real successes. Who'll be first? Don't wait for someone else to start. Be first!

Frank "Lerty" Jaklich,
No. 180, SSCU.

INFANTRY

The heir apparent of Spain has been called "infante" since time immemorial and it is said that the term "infantry," in its Spanish form, was originally applied to a body of men collected by one of the infantes for the purpose of rescuing his father from the Moors. The expedition was successful and the name was applied to foot-soldiers ever after. This is only a theory, however.

ATHLETIC BOARD OF S. S. C. U.

Chairman: F. J. Kress, 204 — 57th St., Pittsburgh, Pa.
Vice chairman: J. L. Zortz, 1657 E. 31st St., Lorain, O.
Joseph Kopler, R. D. 2, Johnstown, Pa.
J. L. Jevitz Jr., 1316 Elizabeth St., Joliet, Ill.
Anton Vessel, 819 W. Birch, Chisholm, Minn.

Louis M. Kolar, Athletic Commissioner and Editor of English Section, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

BRIEFS

Gov. George White of Ohio appointed Frank J. Lausche, Slovene attorney, judge of Municipal Court of Cleveland, to fill the vacancy created by Judge Arthur H. Day, who has been elected to Common Pleas bench. The appointment takes effect Jan. 2, 1933. Mr. Lausche will be the first Slovene in the United States to preside as judge in a large and important civic center, according to reports. His appointment was endorsed by the Cleveland Bar Association.

Eddie Kovacic has been appointed by the Cleveland city administration to the post as athletic director and general manager of business of the St. Clair Bathhouse, situated in the heart of the Slovene settlement. Mr. Kovacic is a graduate of John Carroll University.

Johnny "Sheebatz" Mordus, well known local boxer of Cleveland, traveled to Detroit recently to take part in a charity show, and lost the fight by a decision.

Although T. Jagunich, H. Volcansek and Miroslavich starred on the Eveleth (Minn.) Junior College basketball team in a game played recently, their opponents, Hamline University of St. Paul, came at the long end of a 34 to 22 score.

Jugoslav Association of Eveleth, Minn., elected the following officers for 1933: Peter Morin, president; Rudolph Peshel, vice president; Louis Leszar, secretary; Tony Ozvalch, treasurer; Mike Zadkovich, Tony Lushine and Matt Usnik, trustees.

It has been reported that Miss Angeline E. Déjak, graduate of Creighton University, Omaha, Neb., may continue her studies for a Doctor of Medicine degree, specializing in women's diseases. When Miss Déjak acquires the degree of medicine she will be the first Slovene girl in this country to possess such a title.

The Old Year and the New

What though last year be past and gone;
Why should we grieve or mourn about it?
And better, too, let no one doubt it,
'Tis New Year's morn. Why should we part?
Why not enjoy what heaven has sent us?
Let wine expand the social heart;
Let friends and mirth and wine content us.

Submitted by A. Motz,
South Chicago, Ill.

Penelope: So you made that dress for only \$10?

Theresa: Yes, and the goods cost only \$15 a yard.

INDIAN SHORTS

Plans for New Year Are Made

Chicago, Ill.—On Saturday, Dec. 31, the Indian Lodge will run a New Year Eve party, and what a party it's going to be. This party will be by far a greater one than the Indians ever attempted to run. It will not start at 7 or 8 o'clock, as has been the custom heretofore, but will start at 11 p. m. The party will be in full swing by the time Albert Spolar, our president, ushers in the New Year and kicks out the old. Everybody is expected to be there, present members, ex-members and new members. Oh, yes, a small fee of 25 cents will entitle you to participate in all events. A committee of four, which is headed by Rose Schubert and includes Anna Schiemann, Lilyan Soukup and Albert Spolar, are making plans whereby you can be assured of a full evening's entertainment.

Before closing the books on old 1932 the Indians always make it a point of theirs to celebrate with a banquet, and this one, their second annual banquet, will be held on Saturday, Jan. 14, 1933. This usually is a gathering of present members and ex-members, but this year the Indians are inviting the public. Before the program of the evening is started a (gab) fest is usually had with all the guests of the evening talking over old times and making plans for the new. We then will prepare to do away with the food that will be cooked for us by none other than Mrs. Spolar, who usually takes it upon herself to help the lodge out in any way that she can. While we are punishing that delicious food, Otto Spolar, who just came back from India, will show us a few stunts that he has learned from the natives there. Then, of course, the speeches of the newly elected officers, and after that dancing and what have you. All members will be given five tickets to sell. The admission will be 35 cents and food will be served at 7 p. m.

Besides all this we have a committee making plans for other entertainment, and the entertainment they are planning is known only to the members of the committee and will be a complete surprise for us all. This committee consists of Al Spolar, Felix Kozlowski and Lilyan Soukup. Edmund Kubik took it upon himself to have the tickets printed and Leo Moore will act as ticket manager.

Remember, both these affairs will be held at 1615 Blue Island Ave.

On Dec. 17 the Indian Lodge had its last meeting of 1932. 'Twas at this meeting that the following officers were elected: Albert Spolar, president; Lilyan Soukup, vice president; Edmund Kubik, secretary; Otto Spolar, treasurer; Rose Schubert, recording secretary; Christine Hrvat, Jerry Novotny, Felix Kozlowski and William Hellig, trustees.

The Indian Lodge takes this opportunity in wishing every member of the SSCU a very happy and prosperous New Year.

Leo W. Moore,
Secretary, No. 220, SSCU.

HUMAN BODY

Oxygen is found in larger quantity in the human body than is any other element. The body of the average person contains the gas in quantity sufficient to occupy a space equal to about 700 cubic feet.

JSKJ No. 66 Champs Break Records

Lodge Ladies' Traveling Bowling Team Started

Joliet, Ill.—When it comes to bowling, SS. Peter and Paul Lodge, No. 66, SSCU, is hard to equal. True champs they are, for they not only depend on past laurels to keep up their reputation, but continue to startle the bowling field.

Tuesday, Dec. 20, JSKJ champs took three games from the Jahneke Transfer Co. in the local city league, hitting the wood for games of 922, 1092 and 1034 for a total of 3048. All of which means a new season bowling record for the SSCU bowlers and the city of Joliet. Our valiant champs, sponsored this year by Tezak Floral Shop, broke three of this year's local league records on the Hub Recreation Alleys. Joseph "Baldy" McBride holds high individual single honors with a 279 score. The Florists' 1092 for one game stands high, as does 3048 for three games.

TEZAK FLORALS			JAHNEKE TRANSFER CO.		
Papesh	180	222	209	Jahneke	182 182 195
Ramutta	182	192	235	Lindberg	172 172 163
McBride	162	279	192	Souvenir	161 159 191
Kubinski	183	237	194	McVicke	182 213 141
Horwath	214	162	204	Musolf	186 198 163
Totals	922	1092	1034	Totals	873 923 853

Always looking for new fields to conquer, SS. Peter and Paul Lodge has instituted a girls' traveling team. On Sunday, Dec. 18, the team, composed of M. Papesh, Ramuta, Jones, Vershay and Vessel, trounced the Lockport female aggregation at Lockport's home alleys. Which is something to talk about. The men's traveling team won two out of three games from Lockport All-Stars, but lost the series by 58 pins. Below are the scores:

JOLIET		MEN		LOCKPORT	
Papesh	151 167	179	Carlson	158	190 163
Ramuta	159 159	202	Pasevento	186	184 169
Korevec	201 175	180	Rodeghero	176	212 180
Kubinski	189 157	171	Adelman	168	212 167
Horwath	183 200	168	Boland	174	180 175
Totals	883 858	898	Totals	862 981 854	

JOLIET		LADIES		LOCKPORT	
Papesh	106 118	143	Adelman	99	90 102
Ramuta	97 108	93	C. Mannel	135	111 171
Jones	142 100	154	N. Mannel	104	75 105
Vershay	130 145	134	C. Catherine	99	100 146
Vessel	108 121	134	Rody	113	72 113
Totals	583 592	658	Totals	550 448 537	

John L. Jevitz Jr.

FROM THE SUPREME JUDICIARY COMMITTEE

Brother Matt Baldina Jr. is to be suspended as Secretary of Lodge No. 114, at the next meeting of the same lodge, effective after date of December 16, 1932, and is to hold no office in said Lodge for two years for not heeding notice of Supreme Secretary of August 17, 1932, which notified him in part as follows:

"You are, therefore, requested to enter the above notice of expulsion on your records, and you will henceforth accept no assessments from said Ivan Tuzell."

Above notice is a decision on majority of Supreme Judiciary Committee, given on 16th of December, 1932.

Jos. Plantz,
Chairman, Supreme Judiciary Committee SSCU.

PATHFINDERS

Gowanda, N. Y.—At the last regular meeting of the Pathfinders, the following persons were chosen to officiate for the year 1933: Anthony J. Sternisha, president; Olga Sternisha, vice president; Ernest Palcic Jr., secretary; Louis Andolsek, treasurer; Helene Strauss, recording secretary; trustees, Philip J. Palcic, president, Edith Palcic and Elizabeth Schultz; Anthony Palcic, sergeant-at-arms.

With the coming of January and the New Year, our "Prosperity Twist" will be again reinstated for all members present at the meeting. January has been set aside for a Pathfinder frolic and good time. As Louis Andolsek is in charge of the party arrangement and program, everyone is assured of a happy occasion.

Those of you who missed the December meeting sure passed up a wonderful opportunity to hear Mr. Hewitt's talk. It was indeed interesting and educational. We were also honored with the presence of Mr. Jahu Hunter.

With your co-operation we can make 1933 the banner year of success. Start the New Year right by attending our party in January. I, personally, want to thank each and every member of the Pathfinders for the wonderful co-operation you gave the past year. Get ready to usher in the New Year at the annual dance given by the stockholders of the Slovenian Hall on Saturday evening, Dec. 31. They need the support of each and every one of us, and so let us find the Pathfinders lending a helping hand. As one person said, "I don't know what I'd do for a good time if I didn't attend the Slovenian Hall dance on New Year Eve."

Wishing you all a smiling and prosperous New Year.

Ernest Palcic Jr.,
No. 222, SSCU.

Scientist: Ah, at last I've found it!

Assistant: Found what?

Scientist: A formula to kill one more germ than the 396,743,259 our competitor kills with his mouth wash.

"TENTH BROTHER"

By Josip Jurčič

Translated from the Slovene Text by Joseph L. Mihelic

(Continuation)

"You, Miha from the Grove, you are a skinflint, we will give you to the horse-skin, we will throw you out on the manure pile if you do not get out of here! Out!"

The man, to whom this was addressed, and his neighbor looked up. In the old Miha's face the wrinkles increased, and he turned green, when he saw that Martinek was driving him out. He paled from anger and shame that such a person was trying to chase him out from the company, and he did not care to obey; on the other hand he was too meek to argue with the Tenth Brother who could easily cause his cows to give bloody milk, and have many other ills. Perhaps, he was also so conscience stricken that he neither went out nor replied at once why he did not go.

"Did you hear me what I said?" shouted Martinek.

"But why?" asked Miha with his voice.

"Because, here we are only honest people, but you are a dog's cadaver, a skinflint! You go to the horse-skin and the hangman as a helper, and not sit among honest people behind a table. Look men," turned the Tenth Brother to the others. "Here I listened for a long time, what these two have together, and God, the father strike me, if I have ever heard such a thing. Your neighbor, Francelj, is begging him to give him four weeks time to pay his debt. You all know that he does not need the money. But why is he demanding his money so and will not give in even to one's crying? Why, Francelj actually cried under his fists, just look under his eyes. He demands the payment of his debt because he knows well that he cannot pay him, and that they will sell Francelj's property, and then take him to the army, so that this 60-year-old devil will then be able to go after Francelj's girl. What should we do with him? Is it not right that he get out of here as fast as he can?"

"Aha, you speak good, Martin!" said Krjavelj, and emptied the cup.

The other men were, for various reasons, silent on Spak's question. The innkeeper Obršček did not want to offend Miha, and even less the Tenth Brother, because he knew well that if he sided with one, the other one will not come near his inn again. Among the other guests, one was related to Miha by blood, and the other by pocketbook, for this reason both shook their heads in such a manner that one could not tell whether they agreed or disagreed with the Tenth Brother.

"I will go out, but beggars will not chase me out!" growled Miha.

Whereupon, the Tenth Brother stepped from behind the table, and with a strength that one would have never expected in his bony frame, grabbed Miha by the throat, and pulled him easily from behind the table in the door, and there pushed him out.

The innkeeper, who by all this commotion, did not stir himself, said now, "That is right, this miser does not give me any business any way."

As if nothing happened, Martinek set down again behind the table.

"Do not worry, Francelj, but be happy as you and I together will pay your debt. Your home will not be sold, and you will get the bride, too. I know for a hidden treasure; tonight at 10:30 come down to Leczec; and wait for me till I come at

the crossroad," whispered Martinek in the young man's ear, and then all changed, pounded on the table, and shouted: "Well, why are you so quiet now? A while ago you were jabbering so much that I began to get an earache. Now let someone start a hot song, so that our blood get warm. Go, and drink all you want, today is my day, and I will treat you all."

"Martinek, I like to ask you something," said Matevžek.

"Just wag with your tongue, and you will be talking. One may ask anything he wants, but whether he will get an answer or not that is another thing," replied the Tenth Brother.

"Look here, the people say the devil himself brings you the money, that is the reason why you never run short of it," said Matevžek.

"In what kind of a form does he appear to me, in a cat's skin, or with a goat's beard, or with a donkey's hoof? What do they say?" replied the Tenth Brother, and he laughed in such a sinister manner that Matevžek almost believed that it was all true what he asked him as a joke.

"In olden times, they said that the devil has his money buried about seven and one-half furrows deep, and you, probably, find it because you are the Tenth Brother."

"So they say? But do you believe this?" asked Martin smilingly.

"Well, that is just what I was going to ask you, whether I should believe such things or not. I said to myself, if you will admit, well, then I could not think otherwise. But about those witches, fairies, ghosts and the dead that are supposed to come back—I do not believe because I have never seen any. But the devil must exist, because in the forty-days fast he had tempted God; and in this temptation is seen also that he has the power over the money, because at that time he had offered the wealth and the beauty of the world. For this reason, my old woman and I talked the other day—but Martinek, if you will not feel offended, if I tell you straight to your face?"

"O, do not be afraid of me! I will not bite you!"

"Well!—my woman and I talked the other day about you, and we were trying to guess where do you get so much money that you like to give for wine, that you help to the beggars, and, you know, all this looks kind of funny to us, and—"

"How come that I am so ragged, eh?"

"Well—yes, and that you deny yourself even shoes which you could easily afford such that they would reach you to the knees."

"Why not up to the shoulders," laughed Martin, "but wait I, too, should like to ask you one thing: da you know what is the Tenth Brother?"

"Sure, that I know," replied Matevžek. "But you, Martin, are not like the other Tenth Brothers, about whom the old people tell us. When my late mother was getting married, there came such a one like you to the wedding feast, all foolish, but all-knowing. And no one knew when he stepped into the house, all at once he stood by the musician's table. At that time he prophesized to my mother how many and what kind children she will get, and all happened just as he told her which proves that he was, in truth, the Tenth Brother. But when he filled himself with sausages and hams, and gath-

ered some in his sack, he was never seen again in that place. And whoever can yet tell about some Tenth Brother, every one says: 'he came, and went away—'"

"What am I, then?"

"Well, I am not saying that you are not the Tenth Brother, I only say that you are different from all the others, because you have always the money which, either the devil himself is giving it to you, or God alone knows where you are getting it."

"Do not worry," answered Martinek, a little more serious. "If you think that I have robbed someone, prove it to me; if I have cheated anyone, let him sue me; but if it is honest money, keep quiet. Look, the emperor's picture is cut on this nickel, just like on yours, then drink, by devil! what matters if you should drink for the devil's money? The wine is God's gift out of Obršček's barrel."

But Matevžek's neighbor, whose glass was filled with wine, felt a queer sensation creeping through all his body, when he carried the glass to his mouth, because he truly believed that the wine was paid with satan's money. Since he thought that the wine might remain in his stomach, or that it might hatch out some hook-worms in his body, he spilled half of it on his chin and chest, and the other half he gulped down with difficulty. Matevžek, who already began to feel the effects of wine, and for this reason was not afraid of any superstition about wine, but even desired to continue his conversation with the Tenth Brother, because he has often promised to himself that some of the unusual and queer things about Martin he must have them explained by Martin himself.

"You, Martinek, since I see that we are today together by a measure of wine, and that you do not seem to feel offended, I will ask you another thing. Is it true that you and the lord of Podlesek, that quiet, shut-in person, are friends? They say that he, too, is signed up with the devil—"

Matevžek could not talk further, because the old man Krjavelj was continually kicking him with his foot under the table, and was terribly winking with his eyes at him, that he should keep quiet about this thing. And, true, Martin's face changed entirely when he heard the name of lord of Podlesek mentioned. He placed two pieces of five on the table, put the pipe in his mouth, threw the tied shoes on the shoulders, and walked out slowly.

"Could you not keep your mouth shut?" began Krjavelj angrily. "What was the need of babbling about Piškav, the devil take! Who is going to give for wine now? I came here on purpose, so that I could drink it again after a long time, and you go and chase him away with your silly questions. Do you not know yet that you may not talk with him about anything that falls into your head?"

(TO BE CONTINUED)

BUS BOY

"Bus" or "buss" in this connection is a shortened form of "omnibus," a Latin dative meaning "for all." Originally a bus boy or omnibus boy was one who did this, that and everything. In restaurants a person who carries out dirty dishes, cleans up the tables and sweeps the floor is called a bus boy.

First Coed: Did you pass your examinations honestly?

Second Coed: Sure, when I kissed the professor I meant it!

SERVING

East Palestine, O.—We notice in many instances that just the head of a family, the husband, is enrolled in some fraternal organization and not another member of the household belongs. We often wondered why this was true in cases where it was possible for the entire family to hold memberships. Certainly, if the organization is good enough for the husband, it is good enough for his family.

Every conscientious married man does his utmost to protect and serve his family. What finer service, then, could a husband render his family than by giving the entire group memberships in an organization of the class to which the SSCU belongs? It's a sound investment of money and a great service to one's family.

Joe J. Golieic,
No. 41, SSCU.

National Star News

Conemaugh, Pa.—At the regular monthly meeting of the National Star Lodge, No. 213, SSCU, held Dec. 11, at St. Louis Hall, the following officers were elected for the year 1933: John Tomse, president; Francis Matten, vice president; Louis Skufca, secretary; Frances Turk, treasurer; Rudolph Pristov, recording secretary; Mary Swigle and Joseph Kopper, auditors.

Regular monthly meetings for the winter months will be the second Sunday of each month, at St. Louis Hall in Conemaugh, and will commence at 2:30 p. m. All members should try and be present for the next regular meeting, which will be held Jan. 8, for important matters relating to the lodge will be discussed; also plans for a dance will be brought before the members.

Pennsylvania's big game hunting season ended Dec. 15. Many National Star members in search for deer were unsuccessful.

Here is a new way to pay debts: Recently a Mr. (unlucky) put his whole fortune in his wife's name, so that his creditors could not seize it. Did he do the right thing? Hardly, for his wife eloped with his chief creditor.

Joseph Kopler,
Secretary, No. 213.

Largest Chandelier in World for Radio City

New York.—The world's largest chandelier, 25 feet in diameter, burning 60,000 watts, has been designed and is being built by Foster Gunnison, lighting engineer, for installation in the second largest theater in Radio City.

The fixture weighs three tons and is so large that a special ventilating system has been designed to carry off the intense heat of some 400 flood lights and their special lenses. A special elevating system to raise and lower the sectional louvers, permitting workmen to climb in and clean and replace bulbs, also has been designed. The entire theater, according to the inventor, can be bathed to any intensity of red, blue, green, or amber.

Gunnison is well known in the illuminating field for his pioneering work in modern electrical fixtures. He is the first to adopt the louver system of flood lighting in this country, is chairman of the competition committee, and the motivating force of the Society of Illuminating Engineers, which recently conducted the first nationwide illuminating contest under the auspices of the American Institute of Architects and the Beaux Arts Institute.

DOORS

Cleveland, O.—Doors? What are doors? In Webster's Dictionary doors are described as: hinged or sliding frames used for closing and opening entrances, exits, etc., as to a house, home, etc.

But I disagree with the author of the dictionary. I think doors have besides a purpose, also a symbolic meaning. Have you ever considered their significance?

Let us consider, first of all, their construction, size, etc. Doors are large and small, costly and shabby, wooden and iron, mighty and poor, inviting and forbidding, etc. There are doors which are used for openings to homes, schools, buildings; these are usually constructed of wood. There are doors made of iron, like in prisons, to confine securely the unhappy criminals. There are beautiful doors on the rich man's premises and not so beautiful ones closing the entrances of the poorer man's home. The sizes of doors vary according to the uses to which they are being put.

Have doors another purpose than being openings and closings to entrances? Perhaps not, but let us try to discover another purpose. Stop to consider the door of your childhood home first, how many secrets, happiness, joys, sorrows, etc., it had witnessed. If that door could find a voice, wouldn't it reveal something like this:

Your first recollection of the doors in your home probably will be when you were just beginning to walk. Remember how eagerly you stumbled over to it hoping it will open and reveal your mother who had stepped out for a moment? How happy you were when she opened it and picked you up? Then as years went by, remember, as you left for school that first day, how mother opened that door and stood there smilingly as you rushed eagerly to school? And when school was over, mother stood at that door waiting for you. How happy you both were? Ah, those happy days of play, school, childhood, how often did you not open and closed that childhood home door. As years rolled on, remember, how you waited there—perhaps very near that door—to ask for mother's and dad's last blessing before you were married? Many times you sat eagerly looking at that door, waiting for it to open and bring back memories of your childhood. As you sit there and go over your childhood days, you see again that door close quickly after your baby sister who has decided to leave home, perhaps never to return.

You can see your mother sitting and tearlessly watching that space through which her baby daughter had passed? Not much longer after that day, they carry her through that same door to her earthly resting place. Ah, if that door need never be opened again for such exits, how much nicer and brighter your home would be. There were other exits and entrances in your home, but that one is remembered particularly. Many of us wish ourselves there once more, to live over those happy childhood, young manhood and girlhood days over again.

To a child the door of his home was inviting, but to every child the door of the principal at school is very forbidding. It is just an ordinary door, behind which is a kind, gentle human. Why do children dread it? It means a scolding with a few slaps thrown in for good measure because of some misdemeanor which could be avoided. More than one child is sorry for committing the misde-

1933 GREETINGS

Cleveland, O.—A New Year is before us and we are once more face to face with the ever-recurring question, "What will it bring?" The closing year has been a most eventful one and will go down in history as a reconstructive period.

The George Washington Lodge, No. 180, SSCU, executive board is justly proud of the progress and co-operative spirit which has been the dominant feature in our lodge and Union during past months.

We rejoice in the knowledge that every hardship when conquered adds a jewel in our crown, and the New Year should be rich with blessings, resulting from past experiences.

The G. W.'s executive board pledges sincere co-operation in every worthy endeavor, extend hearty thanks for the encouragement and support received from members in their efforts to promote the interest of the George Washington Lodge and South Slavonic Catholic Union, and wish all members and friends a prosperous New Year, filled with days of health and happiness. May every desire for progress be fulfilled, and may we all enjoy the fruits of conscientious labors.

Should sorrow or disappointment enter into our lives, may we be given strength to bear these burdens, causing even these to serve as stepping stones to a fuller and richer life.

Executive Board No. 180, SSCU
Pres. Joseph Jaklich Jr.

"Passing the Buck"

"It is our observation that every time we get into trouble it is due to not having been lazy enough," says Christopher Morley in the Golden Book Magazine. "The man who is really thoroughly, and philosophically slothful is the only thoroughly happy man. It is the happy man who benefits the world. The conclusion is inescapable. . . . Mind your business is a good counsel; but mind your idleness also. It's a tragic thing to make a business of your mind. Save your mind to amuse yourself with. The lazy man does not stand in the way of progress. When he sees progress roaring down upon him he steps nimbly out of the way. The lazy man doesn't (in the vulgar phrase) pass the buck. He lets the buck pass him."

meanor, but it is too late. That child is sent to the principal, he knocks softly, wishing that the principal couldn't hear, but luck is against them and a voice invites them in, then comes the confession and what follows then is punishment. To a child the principal's door is uninviting as it means punishment for misdemeanors and what not.

Let me take you back to the day that you got your first job. When you sought an interview with your first boss, do you still recall how politely the secretary told you to be seated and wait, Mr. So-and-So would be ready for you presently? Then you sat and stared at the door of his office and wondered when it would open for you. Quite suddenly that door did open and you were ushered in, and then you knew the secrets of that door, the door of your first boss.

Many more pages could be written on the subject of doors, but let this suffice, let this open the way to help you recall happy incidents in your life on opening and closing of doors, which, I know you will agree with me, are not just mere sliding or hinged frames for closing and opening of entrances, but have a definite purpose and a true symbolic meaning as well.

Submitted by Betty Stucin,
No. 180, SSCU.

WHAT PRICE—ECONOMY

Chicago, Ill.—In these times of stress when a large percentage of the population is idle and should, in the best interests of society, use its time to good advantage, demands to limit education are being made.

Although services and supplies for the Chicago schools have already been so drastically reduced as to impair efficiency, the so-called Citizens' Committee demands a 34.2 per cent reduction on the legal revenue for the schools. At the same time only a cut of 10.3 per cent is asked from the city of Chicago budget.

Why does a so-called Citizens' Committee demand such a budget slashes that wreck the schools? Why? Because the so-called Citizens' Committee does not represent the people of Chicago. This committee is a self-appointed group of men representing the railroads, the banks and big business.

Only two of the members of this Citizens' Committee have sent their children to the public school, and then only in the lower grades and for a short time. What interest have these men in preserving and maintaining a modern and efficient public school system. This committee bases its demands upon the cry that taxation is crushing the poor man. However, according to Hayden Bell, official tax attorney for Cook County, "only 3 per cent of tax bills under \$500 are unpaid." The poor man has paid his share in support of government.

If a reduced budget is adopted, (a) teachers' salaries reduced from 10 to 30 per cent will be further cut, (b) the size of classes, already too large for efficient instruction, will be increased, (c) six night schools still open would be sacrificed, (d) summer schools would be omitted, (e) higher education at Crane and Normal colleges might be discontinued.

The Normal College budget for 1933 will be about \$225,500, of which \$30,000 will still be necessary to maintain the heating plant even if the college was discontinued. (The building is used with a high school.) The major cost of the college is for teachers' salaries. These would not be saved since the teachers would be transferred to other parts of the system.

At a time when the ethical and intellectual problems of citizenship are more complex and at a time when modern technology leaves young people unemployed any curtailment of public education is foolhardy and dangerous.

The same or similar circumstances exist throughout the U. S. The SSCU lodges, representative of the common people, should be aware of and should combat this attempt to lower the standard of the workman to the utmost.

Edmund Kubik,
No. 220, SSCU,
Member of the Slovene Student Committee.

FACTS

Banana oil is not made from bananas or any other fruit, but is one of the numberless products derived from coal tar.

All ears of corn have an even number of rows of grains.

Greta Garbo's last name is the Italian word for gracefulness, refinement or elegance.

In parts of frigid Siberia they freeze milk into short "sticks" with a piece of string or wood by which the purchaser can carry it home.

The Chiasmodus, an Atlantic deep-sea fish, swallows other fishes several times its own size.

Tucson, Arizona, is the only walled city in the United States.

DOPISI

Cokedale, Colo.

Dovolite mi, sobrat urednik, da tudi jaz napišem par vrstic. Novo Dobo, ki jo redno čitam. Po moje mnemju bi bilo priporočljivo, da bi J. S. K. Jednota posojevala svojim članom denar na nepremičnine, to je na hiše in farme, in sicer na prve vknjižbe. Dosti je članov, ki imajo svoje hiše ali farme, na katerih so vknjiženi dolgov (mortgages), in ki bodo vse izgubili, ker v teh slabih časih ni mogoče plačati dolgov. Ako bi Jednota posodila na vknjižbo (mortgage) na 5% ali 6% obresti, bi bilo marsikateremu članu dobro pomagano. V slučaju smrti člana bi imela Jednota pravico do njegove smrtnine z odbitkom pogrebnih stroškov.

Pozdrav!
Mike Kokotovich,
član dr. št. 84 JSKJ.

Helper, Utah.

Pozivljam člane društva Carbon Miners, št. 168 JSKJ, da se gotovo udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila drugo nedeljo v mesecu, to je 8. januarja. Na omenjeni seji moramo izvoliti društveni odbor za leto 1933. Zadnjič, ko bi se bila imela vršiti letna seja, ni prišlo dovolj članov, da bi bili mogli obdržati sejo. Letna seja se bo torej vršila v nedeljo 8. januarja ob dveh popoldne. Član našega društva, ki brez tehtnega vzroka izostane od te seje, plača en dolar v društveno blagajno ali pa bo en mesec suspendiran, kakor določajo društvena pravila. Vsakemu je znano, da predsednik in tajnik sama ne moreta seje voditi. Poleg volitve odbora bo na prihodnji seji še več drugih važnih zadev za rešiti. Pridite torej polnoštevilno!

Za društvo Carbon Miners, št. 168 JSKJ:
August Topolovec, predsednik.

Rockdale, Ill.

Člane društva Vit. sv. Mihaela, št. 92 JSKJ pozivljam, da se v obilem številu udeležijo prihodnje seje. Posebno so vabljene, da pridejo tisti člani, ki želijo prestopiti iz razreda "A" v razred "AA." Kdor želi prestopiti v omenjeni razred, naj prinese svojo polico seboj, da se bo mogla stvar urediti. Član, ki bo prestopil v razred "AA" in je že dovolj časa pri Jednoti, si bo mogel izposoditi iz svoje rezerve za assessment. Vsi znate, da je naša J. S. K. Jednota ena najboljnjih v Zedinjenih državah, in posebno z vpeljavo razreda "AA" je zadnja konvencija zelo ustregla potrebnim starim članom, ker si bodo lahko na svojo polico iz lastne rezerve izposodili za assessment in druge potrebe. Kdor bi zdaj organizacijo pustil, bi storil veliko napako, ker so dani vsi mogoči pogoji, da se člani v društvi in skupni organizaciji obdržijo. Za te zaključke je gotovo vredno dati 14. konvenciji priznanje.

Naj omenim, da so v odbor za leto 1933 izvoljeni: Anton Oberstar, predsednik; Louis Urbančič, 202 Bellview Ave., tajnik; Anton Anzele, blagajnik. Seje se vršijo vsako tretjo nedeljo v mesecu o polu desetih popoldne v B. Koreva dvorani. Na delo, bratje in sestre, da bomo v letu 1933 tako lepo nadpredovali kot smo dosedaj. Vsem članom in članicam JSKJ želim srečno in veselo novo leto 1933.

Louis Urbančič,
tajnik dr. št. 92 JSKJ.

Cleveland, O.

Zapisnik seje skupnih društev JSKJ v državi Ohio z dne 4. decembra, 1932, vršiče se v S. N. Domu na St. Clair Ave., Cleveland, O.

Brat predsednik otvori sejo sejo ob 2:10 popoldne.

Prečita se zapisnik društva in sicer od št. 6 iz Loraina, O., s člani sledeči: John Tomazič,

John Černe, Frank Jančar, Matt Ostanek in Frank Ivančič. Št. 37: Jos. Rudolf, Stanko Dolenc, Vehar in Rodič. Št. 44: John Balant, John Ujčić in Fr. Poje. Št. 71: Alojz Tolar in Ivan Kapelj. Št. 103: Anna Walter in R. Žavbi. Št. 132: John Korenčič, Valentin Kuhar in Lorenc Seme. Št. 137: Anna Erbežnik. Št. 173: Andy Polklar. Št. 180, angleško poslušajo društvo: Fr. Jaklič in L. Stasin. Št. 86: Adolf Perdan; od glavnih odbornikov je bil navzoč sobrat Rudolf Perdan; vsi ostali so bili povabljeni pismenim putem—sklepom zadnje federacijske seje, toda se niso odzvali niti poslali obvestila, da-li jim je kaj za federacijo, razen br. Anton Okolisha, kateri je poslal spisana priporočila.

Prečita se zapisnik zadnje federacijske seje. Na zapisnik je stavljeno vprašanje od strani zastopnikov, da zapisnik ni bil priobčen v glasilu takšne vsebine kot se ga je ravno kar prečilo. Tajnik pojasni, da je prejel od br. urednika Nove Dobe obvestilo, da je isti nekoliko prikrajšan, in sicer v odstavku, nanašajočem se na poročstvo gl. tajnika. V pismu sobr. uradnik poudarja, da vse, kar se nanaša na zadevo zgoraj omenjenega, ne sme priobčiti v glasilu v sporazumu vseh treh gl. porotnikov, dokler je zadeva v teku preiskave omenjenega odbora. S tem pojasnilom se zadovoljijo ter osolijo z opazko, da je najbolje, da se drži "mačka vzključi."

Prečita se pismo od št. 108, v katerem sporočajo, da jim ni mogoče stopiti v federacijo začasno, dokler se delavske razmere ne izboljšajo.

Prečita se pismo od br. gl. tajnika, v katerem poroča, da mu je poročstvo odobreno. Kar se tiče gradnje jednotinega poslojpa piše, da bodo ukrepali na gl. letni seji. Po prečitaju pisma se zahteva, da se opelira potom zapisnika na celokupen gl. odbor, da dajo čimprej inicijativno članstvu na splošno glasovanje in da ne delajo zaključkov na svojo pest, kar se tiče gradnje jednotinega poslojpa.

Nato se prečita priporočila, kateri je poslal br. Anton Okolish. Ker se smatrajo ta priporočila zelo koristna za članstvo v splošnem, se soglasno sklene, da se razmotri o njih, ko pride zadeva na dnevni red.

Br. predsednik apelira na navzoče, da delujemo složno v korist za JSKJ, bodimo pozorni, da se nam ne krati pravica od strani posameznikov ter nikar razprostrl peruti samovlade v imenu celokupnega članstva.

Zatem podajo zastopniki in zastopnice svoja poročila ali priporočila od njih društev.

Št. 6 nima nič posebnega. Št. 37 poroča, da se apelira potom zapisnika na vse gl. odbornike, da se ravnajo po pravilih v vseh zadevah, neoziraje se na prijateljstvo posameznika, kadar pronajde porotni odbor, da je kateri vedoma kršil pravila. Priporočilo se soglasno sprejme. Št. 44 priporoča istim potom, da se opomni gl. porotni odbor, da podvzame akcijo napram gl. tajniku, da čemu ni obvestil gl. odbornike o preklicu njegovega poročstva, in čemu ni tega priznal štirinajsti redni konvenciji? Na podlagi teh dejstev bi ne smel biti na konvenciji, še manj pa voljen biti legalno za gl. tajnika. Priporočilo se soglasno odobri. Zastopniki in zastopnice ostalih društev nimajo posebnih poročil, razen št. 186, da so prejeli iz gl. urada obvestilo glede zidave jednotinega poslojpa, da bo dana članstvu prilika po novem letu, da se izrazi potom splošnega glasovanja.

Vprašanje je stavljeno na br. Perdana, da-li je bil obveščten kakšen bond je dobil br. gl. tajnik, nakaer pojasni, da mu

ni znano drugega, razen ta mu je poročstvo odobreno. Nadalje je prošeno pojasnila, če mu je znano, koliko bodo stali jednota državni pregledovalci knjig, o katerih je bilo svoječasno poročano od strani br. gl. tajnika, da bodo stali jednota precejšno svoto. Na to vprašanje pojasni, da je prejel tozadevno poročilo in sicer znašajo stroški istih \$264.93.

V razpravo se vzame priporočila, poslana od br. Antona Okolisha, in sicer priporočila federaciji, da razmotri v o novih pravilih, katera bodo rabila nujnih prememb. Po novih pravilih se ima sestati na gl. letni seji ves novi in stari gl. odbor, kar bo izgledalo kot ena mala konvencija. Pomniti moramo, da to bodo stroški, ki je vredno, da članstvo razmotri o njih, in da skuša vplivati nanje, da preprečijo take izdatke v teh kritičnih časih. Zato je federacija sklenila soglasno, da se apelira na vse gl. odbornike-co, da vpoštevajo razmere, v kakršnih se nahaja večina članstva, ter nikar črpati stroškovnega sklada, kateri komaj zmoguje redne izdatke. Naj se za vedajo, da je njih bratska dolžnost, da storijo napram članstvu to, kar bi sami želeli, ako bi bili na njih mestu. Glasilu imamo na razpolago, da se potom istega članstvo spozna in obvesti o vseh zadevah, kar spada v področje naše organizacije.

To je najceneje sredstvo, katerega bi se moglo članstvo posluževati v splošnem in ne osebni sestanki, kot določajo nova pravila, ter delati članstvu stroške v času, ko nima niti za najbolj potrebno.

Po novih pravilih se bodo sestajali trije gl. odborniki (kateri, ni omenjeno), v gl. uradu vsak mesec ter imeli seje o poslovanju jednote. Imeli bodo polno moč delati zaključke o izplačilih, brez da bi vprašali za mnenje ostale gl. odbornike. Ako ostane pri tem, ne bodo ostali gl. odborniki imeli nikakršnega pojma o poslovanju jednote.

V novih pravilih, katera je predložil br. Zbašnik za d n j konvenciji, ni bilo omenjeno ničesar o bondih za gl. uradnike. Konvencija je potem vključila poročstva, toda ne, kakršna morajo biti. Zato se priporoča članstvu, da je pozorno ter naj posveti več pažnje in skuša spremeniti, kar bi lahko članstvu škodovalo. Članstvo naj gleda, da si pribori svobodo tiska v glasilu, katerega sedaj nimamo. Privilegijev ne smemo poznati pri J. S. K. Jednoti. Gledati moramo, da si ohranimo pravice, katere že imamo in da si jih pridobimo, katerih še nimamo. Ako kateri član zapazi pri kateremkoli gl. uradniku, da ne dela v korist organizacije, naj ima pravico kritizirati potom glasila in obratno. Čemu bi delali vse v copatih, če smo iskreni; in čemu bi prijimali vse z belemi rokavicami, če smo pošteni.

Za glasilu plačujemo vsi enako in ni več kot pošteno, da imamo vsi enake pravice do njega. Ako bi bilo tako, bi ne bilo toliko okrožnih pism od strani gl. odbornikov na društvu, za katere mora članstvo plačevati. Glasilu imamo, ki nam služi kakor belež za grobovni hotel vpoštevati tega društvenega sklepa, plača en dolar globe za dotični mesec.

Meseca novembra prihodnjega leta odpade izredni assessment 25 centov na člane in članice. Za vsakim umrlim članom ali članico, ki plačuje v ta sklad, bo še zanaprej vsaki plačal po 50 centov; društvo kupi pokojniku vrnec, sorodnikom pa daruje \$50.

Vsi tisti člani, ki dolgujejo na assessmentu, naj pomnijo, da se v bodočem letu ne bo nobenega več čakalo in zakladalo, ker nimamo s čim. Kdor ne bo plačal, bo suspendiran. Vsi tisti, ki so zaostali z assessmenti, so tem potom

pan, predsednik zaključi sejo ob 5:10 popoldne.

Ivan Kapelj, tajnik in zapisnikar ohijskih društev J. S. K. Jednote.

Pittsburgh, Pa.

V našem glasilu št. 50 sem čitala dopis in poziv tajnice društva št. 182 JSKJ, da naj članice bolj redno plačujejo svoje assessmente, in sicer vsaj do 23. dne v mesecu. Radovedna pa sem, zakaj je bilo naše društvo suspendirano v mesecu oktobru. Saj vendar nekatere članice plačajo že prvo nedeljo v mesecu, kar nikoli ne pride pozneje kot 7. v mesecu. Torej ali se mora celo društvo žrtvovati samo za nekoliko članic?

Drage sestre, suspendacija društva je veliko večjega pomena kot suspendacija posameznega člana ali članice. Kadar je društvo suspendirano, so vsi člani in članice istega enako prizadeti. Poglejte v pravila, člen 21, točka 8. Ali bi se vam lepo videlo, ako se kaj takega zgodi z vami v slučaju kake nesreče? Apeliram pa tudi na glavnega tajnika, da v takem slučaju opozori ostali društveni odbor, prej kot suspendira celo društvo, saj tako zahtevajo pravila v zgoraj omenjeni točki. Ako bi pobrala smrt katero članic v času suspendacije, bi se gotovo v prvi vrsti vpoštevala pravila.

Opozarjam članice našega društva, da kaj ukrenejo v tej zadevi, sicer bo šlo naše društvo rakovo pot. Stavimo korake za boljši red. Naše društvo je vsak mesec manjše in ravno tako je tudi društvena blagajna manjša vsak mesec. Res bo žalostno, ako zapustimo to društvo, ki je edino žensko društvo JSKJ v naši naselbini. Poglejmo druga ženska društva v naši naselbini, kako napredujejo, zakaj ne bi tudi naše?

Ko smo imeli glavno letno sejo dne 4. decembra smo bile že suspendirane in naša tajnica nam ni nič poročala o tem. Zakaj je tako storila? Ali ni bila njena dolžnost povedati članicam, kako stoji z društvom? Ne maram postati osebna, toda kot predsednica nadzornega odbora me veže dolžnost, da vpoštevam pravila JSKJ. Več o tem se pogovorimo na prihodnji seji, ki se bo vršila drugo sredo v januarju ob osmih zvečer na 5207 Carnegie Ave. Upam, da se članice omenjene seje polnoštevilno udeležijo. — S sestriškim pozdravom, Magdalena Widina, predsednica nadzornega odbora društva št. 182 JSKJ.

Joliet, Ill.

V naznanilo vsem tistim članom društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ, ki niso bili navzoči na letni seji dne 18. decembra.

Seja se je vršila mirno in v lepem redu in ob veliki udeležbi. Sprejelo se je mnogo dobrih predlogov, na podlagi katerih bo društvo poslovalo v prihodnjem letu. Važen je sklep, ki ga je društvo odobrilo, da v prihodnjem letu ne bosta več vse leto ista dva bolniška obiskovalca, pač pa bosta vsak mesec imenovana dva bolniška obiskovalca izmed članstva, in sicer po abecednem redu. Vsa teh bolniških obiskovalcev bo moral obiskovati bolnike po dvakrat na teden. Bolniške obiskovalce bo imenoval društveni tajnik in jih obremen obvestil, katere bolnike imajo za obiskovati. Kdor ne bi hotel vpoštevati tega društvenega sklepa, plača en dolar globe za dotični mesec.

Federacija je vsa ta priporočila odobrila, ter soglasno sklenila, da se jih vključi v zapisnik.

Predlog stavljen in podpiran in soglasno sprejet, da se seja federacije vrši potem, ko bo priobčen zapisnik gl. letne seje. V tem smislu skliče tajnik federacije prihodnjo sejo potom Glasilca, katera se bo vršila v Slovenskem Narodnem Domu v Lorainu, Ohio.

Ker je ves dnevni red izre-

pozvani, da poravnajo, kar je društvo zanje založilo. Zahvala naj bo izrečena vsem tistim članom, ki so storili svojo dolžnost s tem, da so plačali vse prispevke v tem letu. Upam, da ostanejo tako lojalni društvu tudi v prihodnjem letu in da bodo še druge pridobili, da jih bodo posnemali v tem. Tako bomo vsi skupaj složno delovali v prid in napredek društva.

Članstvu našega društva naznanjam, da bomo koncem leta izgubili našega dosedanega dolgoletnega in delavnega predsednika. Na januarski seji bo izročil vodstvo društva novemu predsedniku, ki je tudi zelo delaven, ima dolgoletne izkušnje v društvenem poslovanju in ki ga članstvo pozna ter ima zaupanje v njega, da bo vedno dober in nepristranski volitelj društva.

Članstvo našega društva je razmotrivalo in odglasovalo, da se sprejme in vpoštevata zaključke 14. konvencije, da se dela poslojpa konvencije in da se vpoštevata dela glavnih odbornikov, ki delujejo za korist celokupnega članstva in za napredek in ugled Jednote. Članstvo našega društva zahteva od glavnega odbora, da gre z započetim delom naprej in naj se postavi jednotni urad v Elyju, Minnesota, kjer je rojstni kraj Jednote. Govorjenje in pisanje v glasilu o selitvi urada iz ene države v drugo, je brezpomembno in neizpeljivo. Zato naj se postavi jednotni urad v Elyju, Minnesota. Jednotni uradniki pa naj imajo polnomoč in naj delajo tako, kot jim je 14. redna konvencija dovolila in naročila, ko jih je izbrala za uradnike in voditelje celokupnega članstva, J. S. K. Jednote.

Odbor društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ za leto 1933 je sledeč: Joseph Wolf, predsednik; John Kren, podpredsednik; Frank Pirc, 316 Smith St., tajnik; Jacob Šega, blagajnik; Peter Musič, zapisnikar; Frank Vranichar, Joseph Korevec in John Jevitz Jr., nadzorniki. Društveni zdravnik je dr. M. J. Ivec.

Srečno in zadovoljno novo leto vsem članom in članicam J. S. K. Jednote!

Frank Pirc,
tajnik društva št. 66 JSKJ.

Strabane, Pa.

Društvo Bratska sloga, št. 149 JSKJ priredi v soboto 31. decembra zvečer plesno veselico v J. Podbojeh prostori. Ni treba poudarjati, da je to zadnja prireditev v tem okolišju za to leto. Za prireditev bo v vseh ozirih dobro poskrbljeno, tako glede okrepčil, kot glede godbe. Posetniki si bodo lahko predstavljali, da so pri kakih slični prireditvi v samem New Yorku. Kar se tiče godbe in petja, lahko rečemo, da bo kot v raju, karkoli že dotični izraz pomeni. Točno ob rojstvu novega leta bodo ugasnile vse lučiči v dvorani, nakar sledijo novoletna voščila in . . . ? Se bi naštevati, kaj vse bo na tej prireditvi, pa se bojim, da bi bil prevelik naval in pre malo prostora za vse. Naj zadostuje toliko, da kdor se hoče prepričati, kakšna bo naša prireditev, naj pride na večer 31. decembra v J. Podbojeh dvorano. Lahko jamčim vsakemu, da mu ne bo žal. Torej, na veselo svidenje!

H koncu naj pripomnim, da sem zadnje čase dobil zelo veliko število božičnih in novoletnih voščil, tako da mi je nemogoče, da bi isto vsakemu posebej vrnil in se zahvalil. Iz tega vzroka se jim tukaj zahvaljujem in jim voščim kot oni meni vse najboljše v novem letu. Iskrene novoletne čestitke vsem mojim sorodnikom, prijateljem in znancem in vsemu članstvu J. S. K. Jednote!

John Zigman,
tajnik društva št. 149 JSKJ.

McKinley, Minn.

Naše društvo sv. Franciška, št. 110 JSKJ je na svoji letni seji, ki se je vršila 18. decembra, razmotrivalo o zidavi jed-

notnega doma na Elyju. Vsi člani so se enoglasno strinjali, da naj se z delom oziroma z gradbo jednotinega urada nadaljuje. Tista društva pa, ki so proti zidavi lastnega jednotinega urada protestirala, naj svoje proteste umaknejo. Le pomislimo, kaj bo mogla napraviti bodoča konvencija, če bo vsak delegat rekel, da ne ve, kako bi glasoval, ker članstvo itak ne vpoštevata konvencijnih sklepov. Po kaj torej hoditi na konvencije! Dalje je treba pomisliti, da je v lotih in načrtih za jednotni urad že lepe tisočake jednotinega denarja. Ako se dom ne zgradi, bodo loti prazni ležali, Jednota pa bo plačevala obresti od denarja, ki je tam vloženo, poleg tega pa seveda še davke od zemljišča, končno pa še najemnino za urad v tuji hiši. Naše društvo nikakor ne more priznati, da bi bilo tako gospodarstvo vzorno in koristno za Jednoto. Kar se tiče naselbine Ely je popolnoma primerna za jednotni glavni stan in urad in bodočnost mesta je še za nedogleden čas zagotovljena. Po našem mnenju bo prej zmanjkalo slovenske govornice v Ameriki kot pa rude v elyških rudnikih. Torej priporočamo članstvu, da glasuje, da se z gradnjo jednotinega urada nadaljuje.

Za društvo št. 110 JSKJ:
Matt Dolinshek, tajnik.

Chicago, Ill.

Vsem članicam društva Zvezda, št. 170 JSKJ tem potom naznanjam, da je bilo na glavni društveni seji v decembru sklenjeno, da vsaka članica plača po 5 centov izrednega assessmenta za društveno blagajno na mesec. Ta naklada se prične plačevati z mesecem januarjem 1933. Dokler smo imeli kaj denarja, smo pomagale članicam in jih zalagale za assessment, zdaj pa je blagajna popolnoma izprazna in ni druge pomoči kot izredni assessment.

Dalje sporočam članicam našega društva, da smo premenile čas društvenih sej, in sicer se bodo v letu 1933 vršile naše mesečne seje vsako ČETPTO SREDO v mesecu. To iz razloga, da bodo članice bolj točne s plačevanjem assessmenta. Leto 1932 je bilo menda najslabše v zgodovini za naša društva in Jednote, kakor tudi za društvene uradnike. Upajmo, da bo prihodnje leto bolje. Priporočam vsem članicam našega društva, da napravijo novoletno resolucijo, ki se naj glasi približno tako-le: "Assesment mora biti plačan do 25. v mesecu, ako ne, bom suspendirana, kar se pa ne sme zgoditi!"

To bo najboljša resolucija in je priporočljiva za vse člane in članice naše Jednote. Obenem se pa tudi potrudimo in skušajmo pridobiti vsak vsaj enega novega člana v odrasli ali mladinski oddelek v letu 1933.

Dalje naznanjam, da sem prejela iz glavnega urada karte za vse članice, ki imajo kakšno rezervo na stare police pri Jednoti in se želijo zavarovati v novem razredu "AA." Članice, ki si želijo olajšati plačevanje assessmenta, naj bi premenile zavarovalnino v novi razred.

Članice našega društva pozivljam, da se gotovo udeležijo naše prihodnje seje, ki se bo vršila v SREDO 25. JANUARJA zvečer v navadnih prostori, to je na 2254 Blue Island Ave. Za rešiti bo več važnih zadev. Obenem bo članicam predloženo poročilo nadzornega odbora, kako naša blagajna obstoji, oziroma koliko članice dolgujejo na assessmentu. Tajnici je bilo strogo naročeno, da mora v prihodnjem letu bolj paziti na blagajno, ter se ravnati po pravilih. Članice, ki ne plačajo, naj suspendira. Virov za dobiti denar ni nobenih. Veselice so tako slabo obiskane, da se sploh ne izplača več jih prirejati v teh slabih časih. Druzega izhoda ni, kot razpi-

sati društveno naklado 5 centov na članico, kar pa je premalo, da bi se moglo zalagati assesment za članice. Prosim torej članice, ki kaj dolgujejo društvu, da gotovo poravnajo na prihodnji seji. S tem pomagajo društvu in sebi in se izogognej ne ljubi suspendaciji.

K sklepu pozdravljam vse člane in članice J. S. K. Jednote in jim želim srečno in veselo novo leto, Jednoti pa želim vsaj 20,000 novih članov v letu 1933.

Agnes Jurečič,
tajnica društva št. 170 JSKJ.

Strabane, Pa.

V nedeljo 1. januarja 1933 priredi tukajšnji Slovenski dramski klub "Soča" zanimivo šoligravo "Trije vaški svetniki." Igra se bo vršila v dvorani društva Postonjska jama in se bo pričela ob dveh popoldne. Vsebine igre ne bom opisaval, ker je bila nedavno opisana v več slovenskih listih. Zadnjič je nekdo, ki je prisostvoval vajam, pripomnil, da ime igre ni točno; mesto "Trije vaški svetniki" bi se igra morala imenovati "Trije vaški p. . ." Vabim rojake, da pridejo na prireditev in sami sodijo, katero ime bi bilo za igro bolj umestno. Kdor bo pogruntal pravo ime, dobi nekaj v dar. Smeha pa bo obilo za vse.

V igri nastopajo sledeče osebe: Simon Porenta, gruntar in župan na Potoku (Mr. J. Baloh); Urša, njegova žena (Mrs. M. Troha); Fanny, njuna hči (Miss J. Pleškovič); Blaž Simec, kolar (Mr. A. Mavrič); Marjanca, njegova hči (Miss S. Demšar); Peter Bavdek, pek (Mr. J. Kocijan); Tine Štampihar, učitelj (Mr. J. Ludvik); Barbara Lahajnarjeva (Mrs. J. Bele); Jakec, njen sin (Mr. J. Zigman); Janez Hrastar, župnik (Mr. J. Koklič); dr. Klepec, zdravnik (Mr. J. Zupancič); Surkova Lenčka, potovka (Mrs. M. Pelhan); Mica, dekla (Miss M. Drenik); suflerka Mrs. A. Sterle, režiser Mr. J. Koklič.

Vstopnice se dobe pri igralcih in pri tajniku kluba in se dobe v predprodaji po 35 centov za odrasle in po 10 centov za otroke. Pri blagajni bodo vstopnice po 40 centov za odrasle in po 15 centov za otroke. Priporočljivo je torej, da se rojaki kar mogoče poslužijo vstopnic v predprodaji. Rojake te okolice dramski klub "Soča" prav prijazno vabi na poset "Treh vaških svetnikov" v nedeljo 1. januarja popoldne. Na veselo svidenje!

Za dramski klub Soča:

J. Zigman, tajnik.

Butt, Mont.

Tem potom naznanjam, da je bil na letni seji društva sv. Martina, št. 105 JSKJ izvoljen za leto 1933 sledeči odbor: Joseph Pruss, predsednik; John Malerich, tajnik; George Sneler, blagajnik; Joseph Jaksha, zapisnikar; Joseph Karlin, Joseph Novak in Joseph Panjan, nadzorniki.

Pri tej priliki prosim člane, da pregledajo svoje certifikate ali police, če so dediči v istih označeni po njihovi želji. Ako niso, naj se stvar takoj popravi, da ne pride do kakih sitnosti. Primerili so se slučaj, da je bil v polici označen dedič mrtev prej kot je član umrl, pa so potem za smrtnino brez potrebe nastali sodnijski stroški. Taki stroški so neprimerno večji kot pravočasno izprememba police.

Prosim tudi člane, ki morda ne dobivajo svojega uradnega glasila na pravi naslov, da mi to sporočijo, da morem urednika-upravnika o tem obvestiti. Veselo in srečno novo leto vsemu članstvu J. S. K. Jednote!

John Malerich,
tajnik društva št. 105 JSKJ.

Rock Springs, Wyo.

Naše mesto je zadnje čase zelo tiho in mirno, zato rojaki v drugih naselbinah le redkokdaj kaj slišijo od nas. Zimo imamo zelo ostro, toda kljub temu se v (Dalje na 6. strani)

LOUIS ADAMIĆ:

Američan v svoji stari domovini

(Nadaljevanje)

Dobil je lepo število svaščic, na kar so se mu usta in oči — ves obraz — raztegnila v smeh, ki ga ne morem opisati. "Hvala ljuba pa!" je vzkliknil in jo popihal. Več drugih dečkov je z njim vred zakričalo in jo ubralo za njim.

"Ponosen paglavec!" je dejala Stella veselo.

Čutil sem se velikega. "Moje ljudstvo!" sem dejal samemu sebi. "Ne prosim miloščine!" Toliko da jo nisem ubral za bosopetnikom ter ga objel. "Moje ljudstvo!" sem rekel glasno.

Stella se je zasmejala. Oba sva se smejala.

Stopala sva po starodavnih, solnčnih in senčnih ulicah mesta, ki mu zgodovina sega nazaj v predkrščansko rimsko dobo. Več ulic ni bilo prav nič ulicam podobnih, temveč so bila le nekaka vijugasta stopnišča, držča od glavnih ulic ob brežni strani strmo navzgor. Med ljudmi, ki sva jih videla, je bilo po vsem videzu nekaj tujev-posetnikov ali turistov iz Avstrije, češkoslovaške, Nemčije, Francije in Anglije — toda pretežno so bili dalmatinski rojaki vseh mogočih življenjskih let, v pisanih, doma tkanih nošah, pa srbsko-mohamedanski delavci iz bližnje Bosne in Hercegovine s srbijanskimi navzgor zapognjenimi sandalimi, kratkimi turškimi hlačami, jopiči in fesi. V neki ulici sva videla na eni strani dve zgrnjeni mohamedanki, na drugi pa dve katoliški redovnici. Na čistih pragu se sedele matere, doječe svoje malčke. Povsod po ulicah so mrgolele gruce naraščajca.

"Kakšni obrabi!" je venomer vzklikala Stella. "Kako so videti polni solnca, zdravja in ljubkosti. Celo nelepi otroci so krasni, tako so zdravi in zagoreli."

V nasprotju z Lizabono, Napoljem in Palermom se nama ni v Dubrovniku nihče vsiljeval s prodajanjem. Vodniki se nama niso ponujali. Nihče nama ni prodajal erotičnih fotografij. V majhnih bazarjih, v katerih je bila očividno kaj borna kupčija, se možki in ženski uslužbenci po vsem videzu niso brigali, ali se bo mimooidi ustavil in kupil keko domačo vezenino, draguljarjski izdelek, lončevino ali ne. Pomenkovali so se in se smejali drug drugemu ali pa sedeli tiho na toplem solncu.

Ko sva odhajala po stopniščasti ulici nazaj proti izkrcevališču, sva srečala vitko, visoko dalmatinsko mladenko sijajnega telesnega ustroja, s temnimi lasmi in modrimi očmi, oblečeno v prijetno pisano mešanico jugoslovanskih noš. Na glavi se ji je zibal velika košara, polna perila za kakega stanovalca vile ali stanovanjskega hotela nad Starim mestom. Košara je bila videti del dekleta. Počasi je stopala in se zibala v bokih. Roke so ji bile krepke in gole. Eno roko je držala podvito v boku. V drugi je nosila šop "zlate kiše." Upočasila je korake, da naju bi pogledala; očividno jo je zanimala Stellina ameriška obleka.

"Dobar dan!" sem jo pozdravil.

"Dobar dan!" je odvrnila, se nasmejala — zopet s smehom, ki ga z besedo ni mogoče primerljivo opisati — in se ustavila. "Stella naški — naše narodnosti?"

"Jaz sem po rodu Slovenec," sem dejal. "Moja žena je pa Američanka. Iz Amerike prihajava."

"Tako!" je željno nadaljevala mladenka. "Tudi moj stric je v Ameriki. Ribič je v Louisiana, kjer se veletok Mississippi izliva v morje." Medtem se je ves čas smejala.

"Zalo dekle," je opomnila Stella. "Bujnega telesa."

Prevedel sem: "Moja žena pravi, da ste zala in 'ljubkega' telesa," kajti za ženin angleški izraz "swell" nisem vedel nobene primerne hrvaške besede.

Dekletov smeh se je razširil in

poglobil, zardela je v obraz in tilnik. "Hvala ljuba!" je dejala. "Prosim, recite svoji ameriški ženi, da je ona zala."

Povedal sem Stelli, kar je reklo dekle. Nato ji je podala mladenka iz šopa, ki ga je nosila, več steblik zlatega dežja in je brez besede odšla po stopnicah.

"To je lepota po mojem okusu," je dejala Stella, gledajoč za mladenko. "Tako preprosta, odkritosrečna kretnja."

Pri tej priliki sem dobil občutek, da bo v Jugoslaviji vse v redu; da bo nemara tudi moj obisk doma bolj vesel kakor namenjen od usode.

Poln najst ur pozneje — v soboto popoldne — je ladja pristala v Trstu.

Preden sva odšla s Stello s parnika, je prišel na krov slovenski gospod, ki sta ga bila sama vljudnost in kavalirstvo. Priklonil se je, mi podal roko, se ponovno priklonil in poljubil Stelli roko. Nato mi je pričel pojasnjevati s kar najbolj točnimi, formalnimi, a vendarle ne nelepimi besedami, da je osebni predstavitelj bana — upravitelja Dravske banovine (ki obsega Slovenijo) in da je njegova posebna dolžnost, sprejeti me službeno v moji stari domovini in paziti, da mi na italijansko-jugoslovanski meji jugoslovanski cariniki ne bodo premetavali perila ali nama prizadevali kakšnih drugih pregrevanj, in sploh gledati, kolikor bo v njegovi moči, da nama bo prebivanje v banovini kar najudobnejše in najveselejše.

Ponudil se nama je za desno roko — in se zopet poklonil. Nato se je še enkrat priklonil in dejal, da si Slovenija — prav za prav vsa Jugoslavija — šteje v čast in prevesela, da sem prišel domov.

Vse to sem poskušal smatrati za suho nvanjost in sem se zahvalil gospodu v svoji zmedenosti po slovensko, kar najbolje sem mogel, odkar že šestnajst let nisem govoril slovenski. Nato sem povedal Stelli, kaj vse to pomeni.

Z razširjenimi očmi je dejala čez nekaj časa: "Toda čemu? Ker si pisatelj?"

"Menda že," sem pritrnil.

"Dečko je odšel po širnem svetu in se srečno vrnil domov!"

Oba sva se zasmejala in Slovenec, ki ni razumel angleško, se je vljudno pridružil najinemu smehu. Seveda mu nisem pojasnil, čemu nama je to smešno. Tudi mu na primer nisem povedal, da sta moji dve knjigi, ki sem ju bil izdal v Združenih državah, doživeli žalostno in nezadostno prodajo, da si ju hvalili kritiki in izdajatelji revij širom vse zemlje; da sem v Ameriki nič — eden izmed mladih pisunov, živčevih v večnem strahu, da odklonjeni ne zdrčijo v pozabo; da v Ameriki prav za prav nobenemu pisatelju ne cveto rožice; da je za ameriško mišljenje malone neumljivo, da bi vlada službeno izkezovala čast pisateljem.

Gospod je potegnil iz svoje aktovke šop slovenskih in drugih jugoslovanskih časnikov iz nedavnega časa. V njih so bili dolgi članki o mojem "razširjenem slovesu" in "velikih uspehih" v Ameriki in so navajali prevedene citate iz ugodnih ocen mojih knjig. V vseh člankih so bili napisali skoraj eni in isti. Nekateri izmed njih so imeli zaključno opombo, ki se je končala: "Našemu odličnemu rojaku in posetniku: DOBRODOŠEL DOMA!"

"Kakor vidite, gospod," je dejal banov predstavitelj, "je vsa dežela pokonci. Časnikarji v Ljubljani želijo interviewa z vami, toda ker si nedvomno želite, da se po potovanju najprej odpokličete in obiščete svoje, sem jih svaril, da naj vas ne motijo, recimo, do ponedeljka ali do prvih dni drugega tedna, ko in če jih boste hoteli sprejeti."

"Oh, prav lepa vam hvala!" Interviewa z menoj! O čem? Vse svoje žive dni nisem nikoli dajal interviewa.

Spriva nisem mogel razumeti, čemu je v vsej jevnosti zašumele ob mojem prihodu. Spomnil sem se, da sem bil postal nekak izvodov svojih knjig svojim staršem, toda oni gotovo niso vpriporili tega hrupa. Tudi sem se spomnil, da so moji ljudje kdaj pa kdaj priložili svojim pismom kak majhen izrezek iz ljubljanskih listov, toda to ni moglo biti izvor vseh teh ceremonij. Tedaj mi je slučajno prišlo na misel, da mi je, preden smo odpluli, nekdo telefoniral, češ, da je ameriški dopisnik več dnevnikov v Jugoslaviji in da je čital v newyorških časopisih o mojem prejetju Guggenheimove ustanove in nameravanem izletu v Evropo, kjer bom, kakor upa, obiskal tudi Jugoslavijo — kajneda? Pritrdil sem, da bo tako. Pa s katerim parnikom da kanim odpluti — in še nekaj drugih takih vprašanj, ki sem mu nanja odgovoril. Nato je dejal, da je nasledoval "moje življenje v Ameriki leta in leta" in da želi sedaj, ko odhajam domov, napisati "kaj kratkega" o meni. In to "nekaj kratkega" so bili ti dolgi članki v tucatu časopisov, izhajajočih v treh ali štirih različnih jugoslovanskih mestih.

Toda pravi vzrok in pomen vsega tega, kar se me pa le malo tiče, sem zvedel mnogo kasneje.

Kratka vožnja od Trsta do Ljubljane mi je bilo veselo doživetje, zlasti ko smo prešli preko italijanske meje in sem bil naposled v svoji stari domovini.

Bilo je krasno popoldne sredi pomladi in večina mojih zlih slutenj iz preteklega tedna se je razblinila. Kranjska dežela se po vsem videzu ni niti malo spreminila. Pred menoj je bila prav ona reka Sava s svojimi pritoki kakor nekaj; isti gosto zarasli gozdni griči in planine s sneženimi vrhovi; ista polja in travniki; iste vasi in iste cerkvice s sivimi freskami svetnikov, naslikanimi od kmečkih umetnikov zunaj na zidovju; in isto ljudstvo, ki na isti stari način — počasi, potrpežljivo in (za moje ameriške oči) zaradi svojega napel primitivnega orodja in priprave nekam nezadostno obdeluje isto plodovito črno grudo.

Svetovna vojna (dasi se je vršilo več najhujših bitk v doslišni daljavi kranjske dežele) ter drastična prelevitev Avstrije v Jugoslavijo leta 1918. — vsi ti dogodki niso bistveno vplivali na njeno zunanost, njeno izbrano in zdravo lepoto, spričo katere me je venomer žgečkalo v grlu in je Stella kar naprej vzklikala: "Ta dolina kakor vzorec!" ali pa: "Kako idilično!"

(Dalje prihodnjic.)

POMEN "F. O. B." OZNAČBE

Označba "F. O. B." pri cenah različnih predmetov, kot na primer avtomobilov, pomeni besede "free on board" (prosto naloženo), kar znači, da se določeni predmeti v kraju izdelave ali prodaje prosto naložijo na vlake, ladje ali druga prevozna sredstva, prevoznino od tiste točke naprej pa mora kupec sam plačati.

RAZVOJKOLENDARJA

Kako se je koledar razvijal in reformiral. — Iz prvotnega ustnega koledarja je nastalo praktično propagandno sredstvo, ki igra tudi v rodni važni vlogi. Novi vladar, novo leto, podkralj časa, nastopi v nekaj dneh svojo vlogo, njegovi ministri že stojijo ali leže po mizah, vise na stenah in povsod enako pedantično urejajo tok dogodkov, določajo dneve in ure dela, napovedujejo z rdečo barvo praznike, oznanjajo repertoar zabav, pokmetih skrbe, da ostanejo v spominu vsi veseli dogodki v rodni in v hlevu. V brezdno časa pada vse in vse vstaja iz njega. Čas je gospodar in sodnik, koledar je njegov eksekutor.

Kdor zna latinščino, ve, da pomeni calare sklicevati in da so se nazivali calendae v Rimu pr-

vi dnevi meseca zato, ker je veliki duhovnik skliceval Rimljane na glavni trg, kjer jim je označeval mesečni program raznih prireditev, dokler je bil Rim še zakotno mesto. Prvi koledar je bil torej ušni. To svojstvo je dobil tudi v srednjem veku, ko je cerkev uvedla mnogo praznikov, med katerimi je bila večina premičnih, ki so jih ljudje težko zapomnili. Da bi si jih lažje zapomnili, so sestavili koledar v stihih. Stari Rimljani so imeli zelo duhovito sestavljen koledar. Niso pa vedeli, da je število prostora in časa 12. Leto so delili na 10 mesecev in začnalo se je spomladi z našim marcem. Leto je imelo 304 dni in meseci so se nazivali: Mars, Aprilis, najbrž na čast boginji Afroditu, Mains (v počastitev boginje Maia), Junius (boginji Juno), Quintilis (peti), Sextilis (šesti), September (sedmi), October (osmi), November (deveti) in December (deseti).

Numa Pompilius je uvedel še dva meseca (Januarius in Februarius) posvečena spominu mrtvih. Njegovo leto je štel 355 dni.

Julij Cezar je uvedel julijanski koledar in njegovo leto je štel 365 dni in 6 ur. Iz tega preostanka nastane v štirih letih prestopni dan in tako dobimo prestopno leto. V počastitev Cezarjevega spomina je bil nazvan mesec Quintilis (peti), Julius (julij), v počastitev Oktavijana Avgusta je pa dobil Sextilis ime Avgustus (avgust). Drugi nazivi so v romanskih in germanskih jezikih mehanično okosteneli in kakor v zasmeh se deveti mesec in sedmi. V julijanskem koledarju so se vrstili meseci pravilno po 30 in 31 dni. Samo februar, mesec duhov, je bil iz babjeverstva prikrajšan in je imel 29 dni. Ker je dobil Cezarjev mesec (julij) 31 dni, jih je moral imeti 31 tudi Avgustov mesec (avgust). In to se je ohranilo do današnjih časov. Februar je itak posvečen mrtvim in zato je pač vseeno, če so mu en dan odvzeli.

Romanska in po njih tudi germanska imena mesecev so torej poganska in niso klimatološka, kajti odgovarjajoče mesece so prestavljali, a poleg tega so zadnji štirje zdej nesmisel. Francoska revolucija je uvedla duhovit, poetičen in praktičen koledar. Imena mesecev so se nanašala na važnejše pojave v atmosferi ali poljedelstvu. Leto se je pričnalo 21. septembra (začetek revulcije in jesenski ekvinoxij), meseci so se nazivali: Vendemiaire (trgatev), Brumaire (konec jeseni 19. decembra), Nivose, Pluivose, Ventose (konec zime 19. marca), Germinal, Floreal, Prairial (konec pomladi 18. junija), Messidor, Thermidor in Fructidor (konec leta 20. septembra). Vsek mesec je imel 30 dni in k polnemu letu so morali prištet še 5 odnosno 6 dni, ki so jih nazivali v šali sansculottides (brezhlačneži). Da ta koledar ni bil primeren za ves svet, je jasno. Bil je sicer lep, toda prilagoden lokalnim razmeram.

Začetek krščanskega leta je bil določen na dan spočetja Device Marije, devet mesecev pred Kristusovim rojstvom, torej 25. marca v skladu z naravnim in poganskim letom. Samo da so takrat računali ab incarnatione Christi. Toda praksa ni bila cnotna. Skoro vsak mogotec takratnih časov je imel svoj začetek leta. Šele Karel IX. je določil prvič za leto 1564. začetek na 1. januarja in to se je kmalu uveljavilo po vsem svetu.

Gregorijanska revizija koledarja je premaknila kazalce časa za onih 10 dni, ki so se nabrali ščasoma iz sekunda, katere potrebuje vsakoletna pot zemlje okrog solnca nad polnih 365 dni. Papež Gregor je odredil, da se mora leta 1583. dan po 4. oktobru šteti kot 15. oktober. Vsi ljudje bi se torej morali kar čez noč za 10 dni postarati. Reformo so sprva le postopno vse dr-

žave, samo Rusija je ostala zadaj za 13 dni, za kolikor je narasla sekundarna časovna razlika od 15. stoletja. Nemčija je sprejela gregorijanski koledar šele leta 1700., Anglija pa leta 1750. V Angliji je malo manjkalo, da ni prišlo radi reforme koledarja do revolucije, kajti črtati je bilo treba cele tri mesece, ker se je leto še vedno pričevalo 25. marca in je bilo treba čas od januarja preskočiti. V Londonu so se vršile velike demonstracije in demonstranti so kričali na lorda Chesterfielda: Vrnite nam naše tri mesece!

Kaj so počenjale dame, si lahko mislimo, če pomislimo, da bi mnoge najraje čas ustavile, da let sploh ne štejejo in da dneve kar preskakujejo. Leto niso enako dolga, nekatera so 40 sekund krajša, druga zopet daljša. Normalno leto nastane šele leta 2360, toda takrat zopet ljudje ne bodo normalni. Damam pa ni vseeno, če so za 40 sekund mlajše ali starejše. Toda stoletna dama naših časov se lahko tolaži, ker je za 20 minut mlajša, nego je bila 100 letna dama v dobi cesarja Avgusta.

Tiskani koledarji so se pojavili kot incunabule in imajo mnogo skupnega s tiskanimi molitvami za odpustke in igralnimi kartami. Seveda stari tiskani koledarji niti od daleč niso bili podobni našim. Ščasoma so se pojavile v koledarjih ilustracije in sezname trgov. V 16. stoletju je rabila cerkev koledar za populariziranje katekizma. In še zdaj je koledar propagator gotovih idej in smeri. Koledarje izdajo cerkve in politične stranke, gasilci in Sokoli, humoristi in vojaški, kulturni ljudje in neotesanci, delavci in študenti. Obenem je koledar najvažnejša rodbinska knjiga kajti v njem so zabeleženi vsi važnejši dogodki v rodbini od rojstva najmlajšega do poroke srednjega in smrti najstarejšega člana.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani)

orožja in municije v države, ki ogrožajo mir. Neposredni povod za tako prepoved je spor med republikama Bolivia in Paragvay, ki se bojujeta za ozemlje Gran Chaco, dasi si formalno nista napovedali vojne.

V ŽELEZNIŠKI nesreči, ki se je pripetila na večer 21. decembra v bližini mesta Lima, Ohio, so bili tri osebe ubite, več pa ranjenih. Potniški in poštini vlak Erie železnice je skočil s tira in podrł stolp železniškega čuvaja. Čuvaj je bil ubit, istotako strojevodja in kurjač. Izmed 13 železniških voz so ostali na tiru samo trije.

GOVERNER države New Jersey je odklonil izročiti državi Georgia, Roberta E. Burnsa, ki je svoječasno pobegnil iz tamkajšne ječe in so ga bili prijeli v New Jerseyu. Burns je napisal zanimivo knjigo o pobegu iz Georgije in to ga je izdalo. V new Jerseyu ga oblasti ne bodo nadlegovale, dokler ne bo kršil postav. Governerju države Georgia, ki je zelo hud radi neizročitve Burnsa, je odgovoril governer države New Jersey, da je država Georgia nedavno odklonila izročiti državi New York nekega lopova, ki je poveril en milijon ljudskega denarja. V Burnsovem slučaju pa se gre le za par dolarjev.

VELIKA NESREČA se je dne 24. decembra pripetila v premogovniku pri mestecu Moweaqua, Ill., ki se nahaja kakih 22 milj južno od mesta Decatur. Eksplozija v rovu, poldrujo miljo od vhoda, je zajela 54 premogarjev. Okoli 50 premogarjev, ki so delali bližje vhoda, je ušlo. Premogovnik je obratoval na kooperativni podlagi. Lastnik Glenn A. Shafer je prenehal z obratovanjem, ker se mu ni izplačalo, nakar je poseben odbor vzel premogovnik

v najem. Delalo se je po združnem sistemu, da so se dohodki enakomerno razdelili na delavce; zaslužek je kljub temu komaj zadostoval za preživljenje premogarjev in njih družin.

Delo rešilnih oddelkov ovirajo plini. Da-li je kateri zajetih premogarjev ostal pri življenju, je težko verjetno. Reševalno moštvo je na božični dan spravilo na površje 12 trupel, dan pozneje pa še nadaljnih 23 trupel.

KAPITAN IN MOŠTVO

parnika Newbrough, ki se je razbil na čereh južnovzhodno od Jamaice, preteklo soboto, so srečno dospeli v Kingston, Jamaica, dne 26. decembra. Rešila jih je posadka kabelskega parnika Norseman.

FILIPINSKO otočje

dobi neodvisnost v 12 letih, ako bo obveljal tozadevni sklep ameriškega zveznega senata, ki je bil sprejet nedavno. Poslanska zbornica je že v zadnjem zasedanju sprejela sličen sklep, ki pa je določeval neodvisnost Filipinov po preteku osmih let. Razliko v sklepih obeh zbornic kongresa bo skušala poravnati konferenca.

POLJSKA se je obvezala

navajati vso kavo, ki jo porabi, iz Brazilije, in je v zameno dobila naročilo za 60,000 ton železniških tračnic. Poljska importira letno okoli 8,000 meterskih ton kave.

NEPISMENOST v Rusiji

se manjša z vsakim letom. V nekaterih krajih dežele je nepismenost skoro popolnoma izginila, na splošno pa je zmanjšana na polovico. Leta 1913 je bilo v Rusiji deležno kakršnega koli šolanja okoli osem milijonov oseb letno, medtem ko se zdaj šola letno 24 milijonov oseb. V letu 1913 je čitalo v Rusiji dnevne časopise okoli tri milijone oseb, zdaj pa jih čita okoli 38 milijonov.

SKORO POMLADNO vreme

je vladalo v mnogih krajih srednjega zapada tekom božičnih praznikov. V Clevelandu, O., in okolici je bilo tako prijetno, solnčno in gorko vreme, da ne bi delalo nečasti veliko

nočni sezoni. Po ostrem mrazu, ki je bil objel deželo pred nekaj dvema tednoma, je bilo milo božično vreme prav prijetno presenečenje. Na božični dan popoldne je toplomer kazal 65 stopinj. Tako gorkega vremena na božični dan clevelandski vremenski urad še ni imel zabeleženega tekem svojega 60-letnega obdobja.

DOPISTI

(Nadaljevanje iz 5. strani)

premogovih rovih ne dela najbolje. Slovenski dom kljub slabim časom še dosti dobro obstoji. Med drugimi slovenskimi društvi, ki so združena v Slovenskem domu, so tudi tri društva J. S. K. Jednote, in se jim priznava agilno delovanje za Dom.

Na starejša leta zvečer bomo imeli v Slovenskem domu zabavno prireditev. Solospev "Moj ljubca se kujja" nam bo podal Louis Taucher Jr., solospev "How I'd love to meet that old sweetheart of mine" pa Max Kershinisk. V zabavni igri "Oj ta maček" nastopajo sledeči: Anton Breznik, kapitalist (William Jugovih); Alojzija, njegova žena (Dorothea Taucher); Polak, njegov bratranec (Joe Shuster Jr.); Ivan Močnik, kuhar (Frank Jugovih); Jože, sluga pri Brezniku (John Jenko); dekla (Annie Burnik).

Vsi rojaki te okolice so vabljani, da se prireditev na večer 31. decembra udeležijo in se pri prijetni zabavi seznanijo z novim letom, o katerem vsi upamo, da bo boljše kot je sedanje. Louis Taucher.

TISKOVINE od najmanjše do največje za DRUŠTVA in posameznike izdeluje lično moderna slovenska unijska tiskarna. Ameriška Domovina 6117 ST. CLAIR AVE. CLEVELAND, OHIO

EDINA SLOV. BANKA V ZEDINJENIH DRŽAVAH JE North American Trust banka 6131 ST. CLAIR AVE., CLEVELAND, O. Ima premoženja skoro \$6,000,000.00

Pozor rojaki! KADAR nameravate potovati v stari kraj; KADAR hočete poslati denar v stari kraj; KADAR potrebujete kake notar-ske posle — se zaupno obrnite na nas in postreženi boste točno in pošteno kakor ste bili prej pri Sakserju. Dolgoletna skušnjava Vam to jamči. Pišite po brezplačna navodila in pojasnila na METROPOLITAN TRAVEL BUREAU (Frank Sakser) 216 W. 18th St., New York, N. Y.

GLAS NARODA NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donosa vsakdanje svetovne novosti, najboljša izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev. Pošljite \$1.00 in pričeli ga bomo pošiljali. Vsa pisma naslovite na: GLAS NARODA 216 W. 18th St., New York, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA Tužnih src naznanjamo sorodnikom, prijateljem in znancem, da je zatihnil oči v večno spanje naš nad vse ljubljeni sin in brat WILLIAM T. BREGAR Preminil je dne 22. novembra 1932, star še na 12 let. Njegovi zemeljski ostanki so bili izročeni materi zemlji na kat. pokopališču v Greensburgu, Pa., dne 24. novembra. Pokojni je bil član društva št. 77 JSKJ in društva št. 223 SNPJ. Naj bo na tem mestu izrečena prisrčna hvala uradnikom in članstvu navedenih društev za krasno venco, poklonjene pokojniku v zadnji pozdrav, in za vestransko pomoč in naklonjenost. Posebej naj bo izrečena lepa hvala g. M. Mavriču ter družinam: Cook, Sheffler in Pastor za njih vestransko pomoč, istotako tudi nabiralcem in darovalcem za krasno venco. Ti pa, nepozabni nam sinko in bratec, bodi Ti lahka svobodna ameriška gruda! Založnici ostali: Louis in Mathilda Bregar, stariši; Richard, brat; Martha in Elsie, sestri. Greensburg, Pa., 20. decembra 1932.

